

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE

DOSAR NR. 6327/114/2007**

DECIZIA PENALĂ NR. 334

Sedința publică din data de 27 martie 2015

Președinte – (...)

Judecător - (...)

Grefier - (...)

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Ploiești a fost reprezentat de procuror (...)

Pe rol fiind pronunțarea asupra apelurilor deduse judecării în fond după casare declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte De Casație Și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Ploiești și inculpații Pascu Dan, Istvan Ion, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valeriu, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Cîrjă (fostă)Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Micu Marian, Pădurean Tudora, Blendea Mugurel Valentin, **împotriva sentinței penale nr.49 din 28.03.2011 pronunțată de Tribunalul Buzău** cauză venită spre rejudecare potrivit deciziei penale nr. 752/03.03.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 10 martie 2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, pentru a da posibilitatea apelanților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la 17 martie 2015 ,iar pentru a avea posibilitatea să studieze aceste concluzii scrise depuse a amânat din nou pronunțarea la data de 27 martie 2015 când a dat următoarea decizie.

C U R T E A

Deliberând asupra apelurilor penale de față, urmare casării cu trimitere spre rejudecare, în baza actelor și lucrărilor dosarului, constată și reține următoarele:

Prin decizia penală nr.752 pronunțată la 3 martie 2014 de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a decis admiterea recursurilor declarate de inculpații: Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valeriu, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian,

Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin împotriva deciziei penale nr.39 din 21 februarie 2013 a Curții de Apel Ploiești-Secția Penală și pentru Cauze cu Minori și de Familie.

A fost casată decizia penală atacată și trimisă cauza spre rejudecare la instanța de apel, respectiv Curtea de Apel Ploiești.

Onorariile cuvenite apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații: Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Ilieși Cristian Valeriu, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghețu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin, până la prezentarea apărătorilor aleși, în sumă de câte 100 lei, se vor plăti din fondul Ministerului Justiției.

Onorariul cuvenit apărătorului desemnat din oficiu pentru inculpatul Istvan Ion, în sumă de 400 lei, va fi de asemenea achitat din fondul Ministerului Justiției.

Pentru a decide astfel, instanța supremă, în calitate de instanță de ultim control judiciar a reținut că inițial prin sentința penală nr.49 din 28 martie 2011 pronunțată de Tribunalul Buzău au fost condamnați inculpații:

1. ISTVAN ION pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (345 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

- pentru infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev. de art.256 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal (3 acte materiale) la pedeapsa de 6 luni închisoare.

În baza art.33 lit.a și art.34 lit.b Cod penal, au fost contopite pedepsele aplicate, dispunându-se ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai mare, aceea de 4 ani închisoare iar în baza art.35 alin.1 Cod penal și pedeapsa complementară constând în interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege) pe o durată de 2 ani.

2. TOMESCU GEORGETA pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (131 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit. a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

- pentru infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev. de art.256 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000 (1 act material) la pedeapsa de 6 luni închisoare.

Conform art.33 lit.a și art.34 lit.b Cod penal, au fost contopite pedepsele aplicate, dispunându-se ca inculpata să execute pedeapsa cea mai mare, aceea de 4 ani închisoare, iar în baza art.35 alin.1 Cod penal și pedeapsa complementară constând în interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege) pe o durată de 2 ani.

3. PASCU DAN pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (1657 acte materiale) precum și art.74 lit.c și art.76 lit.c Cod

penal, la pedeapsa de 2 ani și 10 luni închisoare și 1 an interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a,b,c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

4. LUCA GEORGETA pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal (53 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

- pentru comiterea infracțiunii de primire de foloase necuvenite prev. de art.256 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000 (1 act material) la pedeapsa de 6 luni închisoare.

Potrivit disp. art.33 lit.a și art.34 lit.b Cod penal, au fost contopite pedepsele aplicate, urmând ca inculpata să execute pedeapsa cea mai mare, aceea de 4 ani închisoare, iar în baza art.35 alin.1 Cod penal și pedeapsa complementară constând în interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege) pe o durată de 2 ani.

5. GRECU DAN pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (356 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

6. TUDORACHE MARIAN pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1,2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin. 2 Cod penal (360 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

7. ILIESI CRISTIAN VALENTIN pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (1922 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

8. MOCANU MIRCEA pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal (595 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

9. NEAGOE VIOREL GIGI pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (180 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

10. GHETU MARICICA pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal (493 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

11. ILIE GELU pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (73 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

12. TOMA MARILENA pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin. 2 Cod penal (40 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

13. IANCU GABRIEL pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal (445 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

14. ȚIGAU MARIANA pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin.2 Cod penal (213 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

15. PISMIȘ (fostă TĂTARU) NICULINA pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal (160 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

16. ZGORCEA LUCIAN pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (94 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

17. COVRESCU LILIANA CARMEN pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (148 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

18. MICU MARIAN pentru infracțiunea de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin.2 Cod penal (126 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

19. PĂDUREAN TUDORA pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 1 alin. Cod penal (77 acte materiale) la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

20. BLENDEA MUGUREL VALENTIN pentru comiterea infracțiunii de luare

de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000,cu aplic. art. 1 alin. Cod penal (414 acte materiale), la pedeapsa de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

Conform disp. art.71 Cod penal s-a aplicat tuturor inculpaților anterior menționați și pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit. a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

În ceea ce îl privește pe inculpatul DINESCU VIOREL, în baza art.11 pct.2 lit. b cu referire la art. 10 lit.g din Codul de procedură penală s-a încetat procesul penal pornit împotriva acestuia pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 (229 acte materiale) și de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 Cod penal raportat la art.6 și art.7 alin.1,3 din Legea nr.78/2000 ambele cu aplicarea art.41 alin.2 și art.33 lit.a Cod penal, intervenind decesul acestuia la 4 februarie 2011.

În baza art.88 Cod penal s-a dedus din pedeapsa închisorii aplicată inculpaților:Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valentin, Mocanu Mircea Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Țigău Mariana, Tătaru Niculina, Zgorcea Lucian, Iancu Gabriel, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian și Padurean Tudora, reținerea lor din data de 21/22 septembrie 2006.

Totodată, s-a dispus menținerea sechestrului asigurător dar și confiscarea sumelor de bani asupra cărora s-a luat măsura înființării popririi, în cursul urmăririi penale (și care au făcut obiectul luării de mită sau de primire de foloase necuvenite), după cum urmează:

- 400 lei aflată în contul deschis la Banca Transilvania-Sucursala București pe numele inculpatei Toma Marilena, COD IBAN (...);
- 3.560 lei aflată în contul(...), deschis la Banca Comercială Agenția, Lacul Tei București pe numele inculpatului Grecu Dan, Cod IBAN (...);
- 1.600 lei aflată în contul (...), deschis la Banca Comercială Română-Sucursala Sector 4 București pe numele inculpatei Pismis Niculina (fostă Tătaru), asupra acestora fiind instituit sechestrul prin Ordonanța DNA din 29.10.2007;
- 3.600 lei aflată în contul(...), deschis la Banca Comercială Română-Sucursala Mihai Bravu pe numele inculpatului Tudorache Marian;
- 940 lei aflată în contul (...), deschis la Banca Comercială Română S.A.-Sucursala Sector 6 pe numele inculpatului Zgorcea Lucian;
- 1.480 lei de la inculpata Covrescu Liliana-Carmen, prin poprirea sumei aflată în contul (...), deschis la Volksbank-Sucursala Otopeni, Cod IBAN (...);
- 2.330 lei aflată în contul (...), deschis la Banca Românească S.A.-Sucursala Unirii pe numele inculpatului Dinescu Viorel;
- 540 lei aflată în contul (...), deschis la Banca Română pentru Dezvoltare-Groupe Societe Generale-Agenția Auchan Titan pe numele inculpatei Luca Georgeta, asupra acestora fiind instituit sechestrul la data de 30 octombrie 2007prin Ordonanța Direcției Națională Anticorupție;
- 4.140 lei aflată în contul (...), deschis la Bancpost S.A. - Sucursala Otopeni pe numele inculpatului Blendea Mugurel, Cod IBAN (...);
- -4.930 lei aflată în contul (...),deschis la Banca Comercială Română-Agenția Gheorghe Șincai pe numele inculpatei Ghetu Maricica;

- 4.450 lei aflată în contul deschis Banca Română Pentru Dezvoltare -Groupe Generale pe numele inculpatului Iancu Gabriel, cod IBAN (...);

- 730 lei aflată în contul deschis Unicredit Tirioc Bank-Sucursala Globe Ground Branch pe numele inculpatului Ilie Gelu, Cod IBAN (...);

-1.260 lei de la inculpatul Micu Marian, prin poprirea sumei de 1280 RON aflată în contul deschis la Bancpost S.A.-Sucursala Coșbuc pe numele inculpatului Micu Marian, Cod IBAN (...);

- 770 lei aflată în contul deschis la Alpha Bank România - Sucursala Otopeni pe numele inculpatei Pădurean Tudora, cod IBAN (...);

- 2.130 lei aflată în contul deschis la MKB Romexterra Bank-Sucursala Tineretului pe numele inculpatei Tigău Mariana, Cod IBAN (...), asupra acestora fiind instituit sechestrul la 31 octombrie 2007 prin Ordonanța DNA.

- 16.570 lei aflată în contul deschis la Banca Românească S.A. pe numele inculpatului Pascu Dan Cod IBAN (...), asupra căreia s-a instituit sechestrul prin Ordonanța DNA din 2.11.2007.

- 1.800 lei, din contul deschis la Banca Română Pentru Dezvoltare Groupe Societe Generale S.A. pe numele inculpatului Neagoe Viorel Gigi Cod IBAN (...), asupra căreia s-a instituit sechestrul prin Ordonanța DNA din 5.11.2007.

-19.220 lei de la inculpatul Iliesi Cristian-Valentin.

A fost menținută, de asemenea, măsura asigurătoare a instituirii sechestrului asupra imobilului situat în (...), proprietatea inculpaților Iliesi Cristian-Valentin și Iliesi Mihaela, dispus prin Ordonanța DNA din 31.10 2007 cât și asupra sumelor de 3.480 lei de la Istvan Ion, 5.950 lei de la Mocanu Mircea și 1.320 lei de la Tomescu Georgeta.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul, ca primă instanță a reținut că în fapt în perioada decembrie 2005-septembrie 2006, inculpații din acest dosar ocupau următoarele funcții în cadrul Biroului Vamal Otopeni: Istvan Ion, Dinescu Viorel, Grecu Dan, Pascu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valentin, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigau Mariana, Micu Marian și Blendea Mugurel Valentin -inspectori vamali; Tomescu Georgeta, Ghetu Maricica, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Pădurean Tudora, Luca Georgeta-controlori vamali; Tătaru Niculina(în prezent Pismis)-agent vamal, așa cum rezultă din adresa (fără număr) din 25.09.2006 a Autorității Naționale a Vămilelor (vol. V fila 22 d.u.p.).

Fiecare lucrător vamal a deținut o ștampilă cu un anumit număr până în luna decembrie 2005, înlocuite apoi cu alt număr din ianuarie 2006, după cum urmează: - Istvan Ion -(...), (...); - Dinescu Viorel (...); - Grecu Dan (...); - Pascu Dan (...); - Tudorache Marian (...); - Iliesi Cristian Valentin (...); -Mocanu Mircea (...); -Neagoe Viorel Gigi-(...); - Ilie Gelu (...); - Toma Marilena (...); - Iancu Gabriel (...); - Țigău Mariana(...); - Micu Marian (...); - Blendea Mugurel (...); - Tomescu Georgeta (...); - Ghetu Maricica (...); - Zgorcea Lucian (...); - Covrescu Liliana Carmen (...); - Pădurean Tudora (...); - Luca Georgeta (...); -Tătaru Niculina (...).

Inculpații și-au desfășurat activitatea în cadrul a 4 compartimente (selecție-repartiție, control documentar, control fizic și liber de vamă) situate în mai multe terminale (puncte de lucru) fiind roțiți periodic(adresa nr. 95573/25.09.2006 - vol. V filele 25-31).

Atribuțiile lor de serviciu, legate de activitatea firmelor de comisionariat vamal ce își desfășurau activitatea în vamă, erau următoarele:

-primirea declarațiilor vamale însoțite de actele necesare și repartizarea acestora la unul din vameșii de la următorul compartiment (compartimentul selecție-repartiție);

-verificarea documentelor atașate declarației vamale (compartimentul documentar);

-verificarea mărfurilor (compartimentul fizic);- verificarea plății taxelor vamale și acordarea liberului de vamă (compartimentul liber de vamă).

Deținându-se informații despre săvârșirea unor fapte de corupție de către lucrători vamali din cadrul mai multor birouri vamale, printre care și cel de la Otopeni, prin ordonanța DNA din 9 februarie 2006, s-a dispus autorizarea folosirii unui investigator sub acoperire în vederea descoperirii și identificării faptuitorilor și obținerii mijloacelor de probă necesare inculpării lor.

În aceste condiții, Tribunalul București, la 3 martie 2006, a emis autorizația nr.136/A.1./3.03.2006 privind interceptarea convorbirilor purtate în mediul ambiental de investigatorul M. E. E. cu lucrători vamali din cadrul Biroului Vamal Otopeni și cu alte persoane ce au legătura cu cauza, precum și înregistrarea video și audio a activităților infracționale. Astfel, s-a procedat la desfășurarea de către investigator a activităților respective, acesta întocmind apoi procese-verbale folosite de procuror ca mijloace de probă.

La data de 23 august 2006, prin rezoluția nr.1/P/2006, procurorul din cadrul D.N.A.-Secția de combatere a corupției, având în vedere actele premergătoare urmăririi penale, a dispus începerea urmăririi penale în rem sub aspectul săvârșirii de autori necunoscuți a infracțiunilor de luare și dare de mită. (fila 1 vol. Îl. dosar u.p.).

Același procuror a dispus la 21 septembrie 2006, prin rezoluție, începerea urmăririi penale împotriva inculpaților Istvan Ion, Dinescu Viorel, Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Ilesii Cristian Valentin, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Tigau Mariana, Tataru Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Padurean Tudora și Blendea Mugurel pentru fapte de corupție iar apoi, prin ordonanță, punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva acestora.

Ulterior, DNA-Secția Combatere a Corupției, prin rechizitoriul nr.1/P/2006 i-a trimis în judecată pe inculpați potrivit celor arătate în cele ce preced, rezumativ stabilindu-se că pentru rezolvarea fiecărei declarații vamale și pentru urgentarea procedurilor de vămuire sau neaplicării de sancțiuni contravenționale, inculpații au primit în perioada decembrie 2005-septembrie 2006, de la angajații a două firme de comisionariat vamal, SC Rilvan Serv SRL și SC Schenker SRL, câte 100.000 lei vechi(actualmente 100 lei) săvârșind astfel infracțiunea de luare de mită în formă continuată prev. de art.254 Cod penal rap. la art.6 și 7 alin.1 din Legea nr.78/2000 deoarece aveau și atribuții de control, de stabilire și sancționare a contravențiilor.

Cu privire la inculpații Istvan Ion, Dinescu Viorel, Tomescu Georgeta și Luca Georgeta, s-a stabilit că au săvârșit și infracțiuni de primire de foloase necuvenite (primii 2 în formă continuată) prev. de art.256 Cod penal rap. la art.6 și art.7 alin. 3 din Legea nr.78/2000, întrucât, în câteva cazuri, au primit banii după efectuarea

lucrărilor (Istvan Ion -3 acte materiale, Dinescu Viorel- 5 acte materiale și câte un act material Tomescu Georgeta și Luca Georgeta).

Pe parcursul cercetării judecătorești și cu ocazia dezbaterii în fond a cauzei, inculpații au invocat o serie de aspecte de nelegalitate ce ar fi putut conduce la nelegala sesizare a instanței de judecată sancționată cu nulitatea absolută.

Totodată, au arătat că, la câteva termene de judecată, atunci când au fost audiați o parte dintre ei, procurorul ce a participat la ședința de judecată nu îndeplinea condițiile legale pentru a funcționa în cadrul Direcției Naționale Anticorupție iar în cuprinsul încheierilor de la acele termene s-a menționat că face parte din structura Direcției Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, sancțiunea fiind tot nulitatea absolută.

Astfel, la dezbateria în fond a cauzei inculpații au susținut următoarele apărări:

- Istvan Ion și Grecu Dan prin apărător, au solicitat achitarea lor în temeiul art. 10 lit.a Cod proc. penală, întrucât fapta de luare de mită nu există; că procurorul ce a întocmit rechizitoriul nu îndeplinea condițiile legale pentru a funcționa în cadrul DNA, li s-a încălcat de procuror dreptul de a fi informați cu privire la toate faptele pentru au fost trimiși în judecată întrucât nu a fost descris în actul de sesizare fiecare act material, investigatorul sub acoperire, potrivit OUG nr.43/2002, trebuie să facă parte dintr-o anumită structură și acest lucru nu rezultă din dosar, iar probele administrate în cursul urmăririi penale nu sunt legale (înregistrările audio-video sunt efectuate înainte de începerea urmăririi penale, în faza actelor premergătoare) actele premergătoare nu au fost consemnate într-un proces verbal, încălcându-se disp. art. 224 alin.3 Cod proc. penală) iar unii martori au și calitatea de învinuiți (Catana și Szabo, pentru care s-a dispus restituirea cauzei la procuror).

Au precizat că toate aceste motive de nelegalitate ar îndreptăți instanța de judecată să facă aplicarea dispozițiilor prev. de art. 197 alin.2 Cod proc. penală referitoare la nelegala sesizare a instanței.

- Tomescu Georgeta, prin apărător, a solicitat achitarea sa în temeiul art. 10 lit.a) din Codul de procedură penală, arătând că susținerea procurorului, aceea că a luat mită câte 100 lei pentru fiecare lucrare este în contradicție chiar cu cele declarate de investigatorul sub acoperire (sume de 50, 100 lei); greșit denunțătorii au beneficiat de cauza de nepedepsire, ei fiind direct interesați în cauză. Pe de altă parte, nu a fost descris în parte fiecare act material, neputând să se apere în cunoștință de cauză.

- Pascu Dan a solicitat achitarea sa în temeiul art. 10 lit.d Cod proc. penală, întrucât nu a existat o intenție în a nu-și îndeplini sarcinile de serviciu, nu a tergiversat soluționarea lucrărilor; nu a cerut niciodată bani, lucrările erau soluționate indiferent dacă se dădeau sau nu bani. în subsidiar, a solicitat aplicarea disp. art.81 Cod penal, întrucât a recunoscut fapta și nu a formulat pe parcursul soluționării procesului penal cereri nejustificate.

- Tudorache Marian și Luca Georgeta au solicitat achitarea în temeiul art.10 lit. a Cod de procedură penală (cu ocazia dezbaterii în fond a cauzei) și 10 lit.c din Codul de procedură penală, în concluziile scrise, susținând că le-a fost încălcat dreptul la apărare întrucât procurorul nu a descris fiecare act material reținut în sarcina lor, astfel că necunoscând exact învinuirea, nu și-au putut face apărărilor.

- Ei au mai susținut că probele au fost obținute ilegal, prin constrângere

(martorii au declarat că au fost duși la DNA, acolo procurorul le-a prezentat o listă cu inculpații din acest dosar); au existat neconcordanțe între înregistrările video și procesele verbale întocmite de investigator sau de ceilalți lucrători de poliție judiciară;- investigatorul nu i-a putut identifica cu ocazia audierii sale în instanță;- declarațiile unor martori au fost privite cu rezerve deoarece au avut interes în cauză, ei fiind cercetați pentru dare de mită și că nu s-a susținut că exista un sistem organizat de luare de mită, din moment ce alte firme de comisionariat vamal nu au confirmat dar și că nu s-a stabilit sursa banilor iar probele din dosar nu sunt concludente.

- Iliesi Cristian, Iancu Gabriel și Toma Marilena, prin avocat, au solicitat achitarea în temeiul art. 10 lit. a din Codul de procedură penală, iar în subsidiar, aplicarea art.18¹ Cod penal (ultimii doi) și art.81 Cod penal (primul), susținându-se că firmele de comisionariat vamal nu aveau de ce să dea bani cu titlu de mită din moment ce există Ordinul nr.21/2005 ce îi obliga pe vameși să soluționeze lucrările în 24 ore și că nu există înregistrări video din care să rezulte susținerile procurorului, și că în realitate nu au fost recunoscuți în sala de ședință de către investigatorul sub acoperire.

- Ilie Gelu, prin apărător, a solicitat achitarea în temeiul art. 10 lit.a din Codul de procedură penală pentru actul material descris în procesul verbal din 26 martie 2006, în care s-a reținut că martorul Szabo i-a lăsat bani pe birou deși inculpatul nu se afla acolo (situație în care nu rezultă înțelegerea dintre cei doi, mai exact pentru ce anume se dădeau banii) și achitarea în temeiul art.10 lit.d din Codul de procedură penală pentru celelalte acte (chiar dacă s-a primit nu rezultă cu ce titlu) în concluziile scrise a solicitat achitarea în temeiul art.10 lit.c din Codul de procedură penală, motivat de nelegala sesizare a instanței determinată de nedescierea fiecărui act material reținut în sarcina sa dar și că probele nu sunt concludente, din ele nu a rezultat cu certitudine vinovăția sa, martorii au declarat că au auzit de la alții că inculpatul lua mită și nu există nici o înregistrare video cu el, iar investigatorul nu l-a putut identifica.

- Mocanu Mircea, prin apărător, a solicitat achitarea în temeiul art.10 lit.c din Codul de procedură penală, întrucât nu a existat probe certe de vinovăție, deoarece nu a existat nici o filmare video care să-l surprindă luând bani, iar între declarațiile date de denunțatori în faza de urmărire penală și instanță au existat contradicții.

- Neagoe Viorel Gigi, Tigau Mariana și Ghetu Maricica, prin apărător, au solicitat achitarea în temeiul art.10 lit.a din Codul de procedură penală,susținând că nu sunt probe certe de vinovăție, în multe procese verbale a fost consemnat de investigator faptul că nu se aflau în birou la momentul la care alergătorul în vamă a venit cu lucrarea. În plus, au existat neconcordanțe între înregistrările video și procesele verbale întocmite în cauză fiind totalgreșit să se stabilească totalul sumei reținute ca mită înmulțind numărul declarațiilor vamale cu 100 lei.

Pe de altă parte, s-a invocat că există deficiențe grave în întocmirea actului de sesizare a instanței, deoarece procurorul nu îndeplinea condițiile legale pentru a funcționa la DNA și acest fapt a rezultat din actele pe care le-au depus la dosar, potrivit adresei din dosar investigatorul este ofițer tehnic, ori el trebuie să fie ofițer de poliție judiciară.

- Pismis (fostă Tataru) Niculina, prin apărător, a solicitat achitarea în temeiul

art.10 lit.c sau art.10 lit.d din Codul de procedură penală, fiind nevinovată, atâta timp cât nu a existat nici o înregistrare video care să o vizeze, în sala de judecată nu a fost identificată de investigator, nu exista nici o diferență între timpul acordat soluționării lucrărilor aparținând celor ce au susținut că dădeau mită și cel acordat celorlalte lucrări, nu rezultă pentru ce anume se dădeau banii.

- Micu Marian și Padurean Tudora, prin apărător, au solicitat achitarea în temeiul art.10 lit.d din Codul de procedură penală, respectiv, art.10 lit.a din Codul de procedură penală, în concluziile scrise, arătând, la rândul lor, că nu au existat probe certe de vinovăție deoarece nu apar pe nici o înregistrare video, iar într-un proces verbal din 24.03.2006 s-a reținut că martorul D. i-a lăsat pe birou banii, însă inculpatul Micu nu se afla în acel loc.

- Zgorcea Lucian, prin apărător, a arătat că numele lui nu apare în nici un proces verbal, în nici o filmare, iar cele 94 acte materiale nu au fost descrise de procuror, unii martori au declarat în instanță că nu i-au dat bani niciodată, nu a lucrat la toate terminalele arătate de martori, unii din aceștia spun doar că au auzit de la alții că Zgorcea lua mită iar aceia nu au confirmat, astfel că soluția nu poate fi decât de achitare în baza art.10 lit. a) Cod proc. penală.

- Covrescu Carmen Liliana, prin apărător, a susținut că probele din cursul urmăririi penale nu au fost obținute în mod legal, astfel că toate acestea au fost înlăturate de instanță care nu o poate condamna pe baza lor, deoarece denunțurile nu sunt probe.

Inculpata a mai invocat în apărarea sa Decizia nr. 962 din 25.06.2009 a Curții Constituționale, în care s-a arătat că nu se pot face înregistrări în faza actelor premergătoare, în condițiile în care art.91 Cod proc. penală arată că autorizările se dau la cererea procurorului ce efectuează sau supraveghează urmărirea penală, deci obligatoriu trebuia începută urmărirea penală.

Aceeași inculpată a mai susținut că actele întocmite de investigator nu au fost consemnate într-un proces verbal, așa cum prevăd disp. art.224 alin. 3 Cod proc. penală și, prin urmare, acestea trebuie înlăturate, că înregistrările ambientale au fost efectuate înainte ca legea să prevadă o astfel de posibilitate, reglementarea fiind introdusă abia prin art.I pct.50 din Legea nr. 356/2006, intrată în vigoare la 6.09.2006, deci sunt nelegale iar încheierile de prelungire a autorizării folosirii investigatorului din 27 martie și 25 aprilie 2006 au fost pronunțate de vicepreședintele instanței și nu de președinte cum prevedea art.91 alin.3 Cod proc. penală, pe cale de consecință, autorizațiile obținute sunt lovite de nulitate absolută.

De asemenea, s-a precizat că la momentul la care s-a soluționat propunerea de arestare preventivă, judecătorul a respins cererea nefiind convins de probele menționate de procuror, martorii de la instanța nu o nominalizează, nu apare în nici o înregistrare video, iar investigatorul nu a identificat-o cu ocazia audierii sale de instanță, iar unii martori au afirmat că banii se dădeau pentru urgentarea soluționării lucrărilor ori „urgentarea” nu este incriminată ca modalitate a laturii obiective a infracțiunii de luare de mită, caz pentru care s-ar impune achitarea în temeiul art.10 lit. d Cod proc. penală.

În plus, s-a menționat că nu s-a descris fiecare act material reținut în sarcina sa, deși procurorul era obligat la acest lucru conform art. 263 Cod proc. penală, respectiv data consumării lui, locul săvârșirii faptei, suma primită și persoana mituitorului,

astfel că instanța nu a fost legal sesizată. Pentru aceste motive, a solicitat achitarea în temeiul art. 10 lit.a Cod proc. penală.

- Blendea Mugurel, prin apărător, a apreciat că la dosarul cauzei nu există probe clare, certe, directe de vinovăție, martorii fiind doar denunțatorii interesați în cauză, unii dintre ei nemaindicându-l în fața instanței ca fiind mituit de ei.

Pe de altă parte, s-a solicitat ca toate procesele verbale întocmite de investigator să fie înlăturate, întrucât au fost făcute în faza actelor premergătoare-procedură interzisă, așa cum se reține și într-o decizie a Curții Constituționale).

A mai arătat că investigatorul a fost autorizat să promită și să ofere bani dar nu a făcut acest lucru, nu există nici o înregistrare video care să-l surprindă pe inculpat luând bani, mai mult de atât, lucra la ultimul compartiment (liberul de vamă) unde lucrarea ajungea deja finalizată și atunci nu mai exista nici un motiv pentru care să primească mită și că actele premergătoare constituie mijloace de probă doar dacă printr-un proces verbal se constată efectuarea lor, ori în cauză lipsește un astfel de act, așa că tot ce s-a reținut de investigator trebuie înlăturat, proba fiind nelegal obținută.

În concluzie, s-a precizat că se impune achitarea sa, în baza art. 10 lit.a sau lit.d Cod proc. penală iar în subsidiar, s-a solicitat, în concluziile scrise, aplicarea art.18¹ Cod penal, deoarece suma pretins primită era una modică, nu are antecedente penale, iar colegii l-au caracterizat ca un vameș bine pregătit, integru și exigent.

Fiind audiați, atât în cursul urmăririi penale (vol. VIII) cât și la prima instanță (vol.I și II), inculpații (cu excepția inculpatului Pascu Dan) au negat săvârșirea infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată, susținând în esență că nu au pretins sau primit niciodată mită de la firmele de comisionariat vamal, unii dintre ei susținând că uneori, declaranții vamali („alergătorii în vamă”) atașau bani la lucrări, dar acestea reprezentau de fapt diferențe de taxe vamale, provenite din diferențele de curs valutar.

În apărare, inculpații au solicitat audierea a 21 de martori: G. D. M., M. I., I. M., V. D., D. D. I., B. B. L. (vol.III, filele 41-46) S. S., S. C. M., H.r O., B. F., B. I., I. D., T. I. A., S.M., D.P., B. S. I., B. R., Z. R. N. (vol. III filele 76- 87), N.M., D. M. (filele 91-92) R. D. G.-colegi, angajați sau reprezentanți ai unor firme de comisionariat vamal.

Aceștia au făcut precizări în legătură cu circuitul declarațiilor vamale, modalitățile de achitare a taxelor, susținând că, în întreaga lor activitate, nu au văzut sau auzit ca inculpații din acest dosar să pretindă sau să primească mită.

Pe parcursul cercetării judecătorești au mai fost audiați martorii T. C., S.V., C. C., (vol. II. filele 321-323) indicați de procuror în actul de sesizare, angajați ai altor firme de comisionariat vamal, ce au relatat că inculpații nu le-au pretins bani și nici ei nu le-au dat; primii doi martori au susținut că se obișnuia a se atașa sume mici de bani la declarațiile vamale atunci când erau diferențe de curs valutar; fiind întrebați de instanță în legătură cu cele susținute de investigatorul sub acoperire, în sensul că i-a văzut dând bani unor inculpați, martorii au infirmat aceste împrejurări.

Investigatorul sub acoperire M. E.E. fiind audiat de judecătorul fondului, nu i-a recunoscut cu prilejul audierii pe inculpați.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Pascu Dan, s-a reținut că în cursul urmăririi penale, a fost singurul care a recunoscut că a primit bani (vol.VIII, f. 212 și urm.)

declarând că a primit sume cuprinse între 50.000 lei și 100.000 lei ROL (în prezent 50, 100 lei) uneori odată cu lucrarea, alteori pentru mai multe lucrări sume mai mari, de regulă erau dați după efectuarea lucrărilor, cei ce i-au dat bani sunt de la firmele VRK, Air-Sol, Rilvan, GO Trans, Combi, Senker, DHL Logistic, CIF COM, posibil și de la alții (indicând nume-f.222). A precizat că i-a primit pentru că actele erau în regulă, era într-o relație de amicitie cu aceștia, iar salariul era mic, unii comisionari îi cereau să repartizeze lucrarea la anumiți vameși, banii erau dați odată cu lucrarea, alteori erau lăsați pe birou, a primit bani și de la martora I. G., cea care a revenit asupra declarațiilor inițiale, spunând că nu a dat bani nici unui vameș.

Cu ocazia audierii sale de instanță (volum supliment fila 46) acest inculpat a susținut că a primit de vreo 10 ori fără să pretindă sume cuprinse între 50.000 lei sau 100.000 lei vechi.

Coroborând toate probele administrate în cauză, instanța de fond a reținut următoarele:

În legătură cu nelegalitatea unor înregistrări audio-video care ar fi fost efectuate în afara perioadei pentru care a existat autorizare s-a constatat că la data de 9.02.2006 (vol. III, fila. 6 dosar urm.pen.) procurorul a dispus prin ordonanță autorizarea folosirii unui investigator sub acoperire, în vederea identificării făptuitorilor și obținerii mijloacelor de probă. Valabilitatea acesteia era de 30 zile, de la 15.02.2006 până la 16.03.2006, prelungită ulterior (filele 8 și 10) iar activitățile pe care urma să le desfășoare erau: activități specifice domeniului vamal adică să promită și să ofere bani; să efectueze înregistrări audio-video, dar numai cu autorizarea instanței de judecată (...) în acest sens se va solicita autorizarea instanței;

La 3.03. 2006, Tribunalul București a autorizat înregistrarea audio-video în dosar nr.136/A.1./2006-semnată de Președintele Tribunalului, iar la 27.03.2006 a fost prelungită autorizația de vicepreședintele aceleiași instanțe până la 1.05.2006, iar ulterior, de același judecător, până la 31.05.2006, măsura încetând la cererea DNA, la data de 16.05.2006 filele 2-22 vol. III).

Astfel, s-a constatat că prima înregistrare audio-video este datată 6.03.2006 (f. 42) iar ultima din 17.04.2006 (f. 87) deci nu au existat înregistrări efectuate în afara perioadei pentru care a existat autorizare.

De asemenea, s-a constatat că înscrisurile de la filele 90-97, nu privesc acest dosar și pe acești inculpați, convorbirile fiind înregistrate într-un alt dosar, întrucât s-a făcut mențiunea că ele sunt făcute în baza autorizației nr.5/A.I./ 6.01.2006 emisă de Tribunalul București, Cabinetul Președintelui.

Faptul că înregistrările au fost redactate ulterior prin transcriere, s-a apreciat a nu avea vreo relevanță din moment ce efectuarea lor s-a situat în cadrul perioadei pentru care a existat autorizare.

Totodată, s-a reținut că există și procesele verbale întocmite anterior autorizării de către instanță (f. 100 și urm.) primul este din 15. 02. 2006 dar ele nu vizează înregistrări audio și video ci constatări ale investigatorului sub acoperire care avea autorizație de la procuror în acest sens încă din 9.02.2006.

Prin urmare, excepția nelegalității unor procese-verbale sau înregistrări, nu este justificată, ele fiind făcute cu respectarea dispozițiilor procedurale.

Judecătorul fondului a mai stabilit că investigatorul sub acoperire a încheiat o serie de procese verbale, iar potrivit legii acestea constituie mijloace de probă

deoarece au competența de a încheia procese verbale, potrivit codului de procedură penală, organele de urmărire penală, instanța de judecată - în cadrul procesului penal - precum și organele de constatare sau lucrătorii anume desemnați să efectueze acte premergătoare - în afara procesului penal.

Activitatea investigatorului sub acoperire, este reglementată de art.26¹ din Legea nr.78/2000 ce a fost introdus de O.U.G. nr. 124/2005, publicată în M.Of. Nr. 842 din 19 septembrie 2005 potrivit cu care „în cazul în care există indicii temeinice și concrete că s-a săvârșit sau că se pregătește săvârșirea de către un funcționar a unei infracțiuni de luare de mită, prevăzută de art. 254 din Codul penal, de primire de foloase necuvenite, prevăzută de art. 256 din Codul penal, sau de trafic de influență, prevăzută de art.257 din Codul penal, procurorul poate autoriza folosirea investigatorilor sub acoperire sau a investigatorilor cu identitate reală, în scopul descoperirii faptelor, identificării făptuitorilor”.

Mai mult, s-a reținut că procesele-verbale încheiate de investigatorii sub acoperire sau de investigatorii cu identitate reală cu privire la activitățile desfășurate, autorizate în condițiile alin. 6 constituie mijloace de probă și au fost folosite numai în cauza penală în care a fost dată autorizarea.

2. În ceea ce privește nelegalitatea încheierilor din 27.03.2006 și 25.04.2006, pronunțate de Tribunalul București, mai exact de vicepreședintele instanței s-a reținut că într-adevăr, la momentul autorizării, textul de lege prevedea că președintele instanței este cel ce dispune autorizarea (textul fusese modificat prin art. I pct. 47 din Legea nr.281/2003, aplicabil de la 1.01.2004 (prelungirea acordându-se în aceleași condiții).

S-a constatat că autorizarea a fost dată de președintele instanței și cele două prelungiri de vicepreședintele acesteia. Această modalitate s-a apreciat că nu este de natură a afecta valabilitatea actului (putând exista situații în care președintele nu se află în activitate, fiind, de ex. în concediu medical sau de odihnă), cel mult, putea fi vorba de o nulitate relativă dacă s-ar fi produs o vătămare ce nu putea fi înlăturată decât prin anularea actului respectiv.

S-a apreciat, astfel, că nu s-a produs nici o vătămare a drepturilor inculpaților prin acordarea prelungirii de vicepreședintele instanței și, dacă s-a fi produs, nulitatea relativă trebuia invocată cel mai târziu la primul termen de judecată cu procedura completă, ori ea a fost invocată după 4 ani, cu ocazia judecării pe fond a cauzei.

3. De asemenea, s-a constatat că nici criticile vizând neregularitatea actului de sesizare a instanței, impusă de două motive: neîndeplinirea de către procurorul ce a întocmit actul de sesizare a condițiilor prevăzute de lege pentru a funcționa la DNA și nedescoperirea fiecărui act material ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii, nu sunt întemeiate.

S-au reținut în acest sens prevederile art.317 Cod proc. penală, în conformitate cu care, instanța penală, investită cu judecata nu are în competență verificarea împrejurărilor în care procurorul ce a întocmit rechizitoriul a fost încadrat la DNA, dacă îndeplinea sau nu condițiile legale; instanța nu îl „judecă” pe procuror ci soluționează faptele și persoanele din cauza cu care a fost investită, în raport de acuzațiile ce sunt aduse acestora prin actul de sesizare.

Ceea ce trebuie să verifice instanța la prima zi de înfățișare, din oficiu, este regularitatea actului de sesizare, în conformitate cu dispozițiile art. 300 alin.1 Cod

proc. penală. Verificarea rechizitoriului, ca act de sesizare a instanței, efectuată în temeiul art. 300 alin. (1) Cod proc. penală, poartă asupra actului de sesizare propriu-zis, asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege cu privire la conținutul actului de sesizare și asupra respectării dispozițiilor art. 264 alin. (3) Cod proc. penală, iar nu asupra modului în care au fost respectate dispozițiile legale care reglementează efectuarea urmăririi penale.

Prin urmare, dacă rechizitoriul a fost întocmit cu respectarea condițiilor de formă și de conținut prevăzute în art. 262, art. 263 și art. 264 alin. 3 Cod proc. penală, instanța nu a dispus restituirea dosarului la procuror în vederea refacerii rechizitoriului, potrivit art. 300 alin. 2, cu motivarea că au fost încălcate dispozițiile legale care reglementează efectuarea urmăririi penale, întrucât examinarea modului în care au fost respectate dispozițiile legale care reglementează efectuarea urmăririi penale este o activitate distinctă de examinarea regularității actului de sesizare și rezultă din existența separată a art. 300 și art. 332 Cod proc. penală care reglementează restituirea cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale (în acest sens este și decizia nr. 377 din 2 februarie 2010 a Î.C.C.J. - Secția penală).

Chiar și în cazul încălcării acestor dispoziții, neregularitatea poate fi uneori înlăturată prin acordarea unui termen, neoperând obligatoriu restituirea cauzei la procuror (art. 300 alin. 2 Cod proc. penală).

În cauză nu există motive pentru a concluziona că nu au fost respectate dispozițiile privitoare la sesizarea instanței, rechizitoriul fiind întocmit cu respectarea dispozițiilor art. 262, art. 263 și art. 264 Cod proc. penală sub aspectul cerințelor de formă și de conținut.

Cu privire nedescrierea fiecărui act material ce intră în conținutul infracțiunilor, în raport de prevederile art. 263 alin. 1 Cod proc. penală, s-a reținut că într-adevăr inculpații din acest dosar au fost trimiși în judecată pentru infracțiuni săvârșite în formă continuată, iar procurorul nu a descris fiecare act material, mai exact nu a precizat pentru fiecare inculpat la ce dată, în ce împrejurări și de la ce persoană a luat mită, suma primită, eventual cine mai era prezent, însă aceste omisiuni nu sunt de natură a afecta regularitatea actului de sesizare, în acest caz.

S-a motivat astfel, că spre ex., în cazul unui furt în formă continuată, nu s-ar fi putut trimite cauza la instanța, afirmând că, în data de ..., prin efracție, inculpatul a pătruns în locuința x, aparținând lui y, de unde a sustras suma de..., pentru ca apoi să arate că a mai comis și alte furturi, din alte locuințe și localități, la date diferite, fără a le preciza, unele pe timp de noapte, altele pe timp de zi, fără să fie descrise.

Pentru că în cauza de față, s-a reținut un mod identic de operare, în sensul că pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, inculpații primeau o sumă fixă de bani pentru fiecare declarație pe care o lucrau, procurorul nu mai avea obligația să descrie fiecare act material infracțional.

Prin urmare, prima instanță a constatat că nu se impune restituirea cauzei la procuror, urmând a hotărî dacă va avea în vedere doar actele materiale descrise, pronunțându-se cu privire la acestea sau își va însuși raționamentul procurorului.

Sub acest ultim aspect, pe baza declarațiilor martorilor coroborate cu cele constatate personal de investigatorul sub acoperire și din care rezultă că luarea de mită devenise un obicei, o practică, că, fără nici o excepție, se dădea o anumită sumă de bani, pentru fiecare lucrare, judecătorul fondului a constatat ca fiind corect

raționamentul procurorului pe temeiul căruia au fost stabilite actele materiale comise de fiecare inculpat.

4. Cu privire la nelegalitatea înregistrărilor în faza actelor premergătoare (invocarea deciziei nr. 962/2009 a Curții Constituționale) pe baza analizei prevederilor art. 91¹ alin. 1 și 2 Cod proc. penală, s-a reținut că legalitatea acestora nu este condiționată de începerea urmăririi penale, putând fi autorizate și în faza actelor premergătoare.

S-a motivat, că asemenea autorizări se dau chiar și anterior săvârșirii faptei „dacă sunt date sau indicii temeinice privind pregătirea unei infracțiuni” (deci înainte de săvârșirea ei) când nu este începută urmărirea penală (I.C.C.J., secția penală, decizia nr. 10 din 7 ianuarie 2008).

De asemenea, s-a reținut că invocarea unei decizii a Curții Constituționale nu are relevanță (chiar dacă în motivare se susține un punct de vedere contrar) întrucât textul nu a fost declarat neconstituțional iar referitor la sintagma.. "la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală" s-a apreciat că nu conduce la concluzia obligativității începerii urmăririi penale, ci îl indică pe cel ce solicită instanței autorizarea, fiind vorba de fapt de procurorul căruia i-a fost repartizată cauza.

5. Nici critica conform căreia procurorul nu a întocmit procesul verbal de constatare a efectuării actelor premergătoare conform art.224 alin.3 Cod proc. penală, nu a fost primită de instanța de fond, cu privire la care s-a reținut că procurorul nu era obligat la întocmirea unui astfel de act.

În acest sens, s-a arătat că au fost aplicate prevederile art.224 Cod proc. penală, din interpretarea căreia rezultă că toate procesele verbale încheiate de investigator prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare (activitățile pe care le-a efectuat împreună cu constatările și înregistrările sale) pot constitui mijloace de probă, așa cum se prevede de altfel în alineatul 3 al acestui text de lege. Pe de altă parte, s-a invocat și că procurorul întocmea procesul verbal dacă efectua chiar el acte premergătoare, în condițiile art.224 alin.1 Cod proc. penală, ca organ de urmărire penală.

6. În ceea ce privește susținerea că procuror T. A. ce a participat la câteva ședințe de judecată nu îndeplinea condițiile legale pentru a funcționa în cadrul DNA, iar în cuprinsul încheierilor de la acele termene s-a menționat că aparține structurii DIICOT, sancțiunea fiind nulitatea absolută a actelor efectuate la termenele respective, instanța de fond a menționat referitor la primul motiv, că face trimitere la punctul său de vedere privitor la procurorul ce a întocmit rechizitoriul iar în ceea ce privește mențiunea că acesta aparține DIICOT, instanța a constatat că este vorba de o eroare materială pe care a îndreptat-o la momentul la care i-a fost adusă la cunoștință această situație.

7. Nici apărarea inculpaților conform căreia probele au fost obținute ilegal, prin constrângere (martorii au declarat ca au fost duși cu mașinile poliției la DNA) nu a fost apreciată ca întemeiată, întrucât s-a constatat că nu există dovezi din care să rezulte că s-au exercitat presiuni asupra lor, acte de violență pentru a face declarații mincinoase iar deplasarea martorilor la sediul DNA cu mașinile poliției nu înseamnă că probele au fost obținute nelegal.

8. În baza adresei aflată la fila 178 (vol. III dosar fond) a fost respinsă și critica

inculpaților potrivit căreia investigatorul nu face parte din cadrul poliției judiciare, document care contrazice această susținere.

9. Referitor la faptul că banii se dădeau pentru urgentarea lucrărilor, iar urgentarea nu a fost prevăzută de lege ca modalitate a laturii obiective, impunându-se achitarea în baza art. 10 lit.d Cod proc. penală, s-a apreciat de prima instanță că această modalitate de lucru poate fi asimilată unui act determinat, motivându-se că legea penală are în vedere actul funcționarului privitor la îndatoririle sale de serviciu în genere, fiind necesară pentru acțiunea incriminată cerința esențială ca banii să fie necuveniți și să constituie plata în vederea efectuării unui act determinat, arătat în mod explicit și care are legătură cu sarcinile sale de serviciu.

10. Privitor la faptul că din anumite probe precum unele, înregistrări, a rezultat clar că la momentul la care s-ar fi lăsat banii pe birou, unii vameși nu erau prezenți, judecătorul fondului a argumentat că această atitudine poate fi asimilată unei acceptări tacite, cât timp s-a dovedit că banii erau introduși în lucrări, lăsați pe birou, ei neavând o poziție activă de refuz, restituire sau de denunțare față de persoanele ce au desfășurat activitatea de corupere.

Cu privire la situația de fapt, instanța de fond a constatat că nu există nici un dubiu cu privire la vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată, faptele fiind corect reținute de procuror, iar apărarea acestora a fost contrazisă de probe existente la dosarul cauzei, pe care le-a analizat după cum urmează:

A. Declarații de martori:

- S. B. G., expert vamal la S.C.Rilvan Serv. R.R.L. (nu se deplasa însă în vamă) care a declarat că „angajații care se deplasau în vamă cu declarațiile, se prezentau în fiecare dimineață la biroul d-lui Sorin Alexe... cu aceeași ocazie d-nul S. A. dădea la fiecare suma de 400.000 lei vechi pentru fiecare lucrare... destinația era 100.000 lei la repartiție, 100.000 lei la documentar, 100.000 lei la fizic și 100.000 lei la liberul de vamă". De la colegii săi ce mergeau în vamă a auzit că primeau în mod repetat sume de bani pentru a nu crea dificultăți în soluționarea lucrărilor : Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Pascu Dan Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel, Ghetu Mari, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabi, Tigau Mariana, Tataru Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Carmen, Micu Marian, Padurean Tudora, Blendea Mugurel, Luca Geta, Dinescu Viorel (filele 97-100 vol II. dosar urm.pen.).

Acesta a mai precizat că „ angajații care primeau aceste sume de bani cunoșteau de la angajare că oferirea acestor sume de bani lucrătorilor vamali este o practică în Biroul Vamal Otopeni".

Fiind audiat în faza cercetării judecătorești, în condiții de contradictorialitate, martorul și-a menținut declarația dată anterior și a mai precizat că diferențele de taxe vamale se achitau la casieria societății și nu aveau nici o legătură cu banii dați ca mită iar astfel de situații erau rare (vol. I filele 436-437)

- C. V. „alergător în vamă", a arătat că,, în perioada dec. 2005- sept. 2006, a dat mită în mod repetat inculpaților din acest dosar, sume cuprinse între 5-10 lei, odată cu lucrarea sau separat, că inculpatului Iliesi Cristian i-a dus banii la sfârșit de săptămână, de vreo două ori, într-un plic dat de Alexe Sorin la fel și inculpatului Pascu Dan (filele 110-113).

A mai precizat acest martor că la întoarcerea din concediu (18 sept. 2006) a constatat că lucrările erau lăsate la compartimentul repartiții și erau ridicate de la liberul de vamă.

În faza cercetării judecătorești (volumul supliment filele 93-94) martorul și-a menținut declarația, arătând că se dădea câte 100.000 lei la fiecare compartiment pe la care trecea lucrarea, că așa funcționa sistemul.

- A.S. D., director executiv la SC. Rilvan SRL, a declarat că potrivit sistemului creat la Biroul Vamal Otopeni, angajații firmei sale plăteau câte 100.000 lei pentru fiecare lucrare vameșilor de la repartiție, documentar, fizic și celui ce acorda liberul de vamă...el era cel ce le dădea acești bani angajaților săi iar el personal dădea la sfârșitul fiecărei săptămâni șefului de tură I. C. V. mită pentru toate lucrările pe care firma le avea în cursul fiecărei săptămâni... acesta spunându-i că preferă această modalitate. Pentru a evita plata unor amenzi a dat lucrătorilor vamali câte 500.000 lei, ceea ce i-a determinat să aplice avertisment (filele 186-187 vol II).

În cursul cercetării judecătorești, martorul și-a menținut declarațiile date anterior și a mai precizat că acest sistem funcționa încă din anul 2000, că dacă nu se dădeau bani lucrările erau lăsate la sfârșitul zilei situație în care clienții erau nemulțumiți; a susținut că a mers la DNA din proprie inițiativă pentru că nu a mai putut suporta această situație, că dacă angajații săi nu dădeau bani ar fi fost căutat de vameși (vol.I pag.434-435).

- P. D., curier vamal la SC. Rilvan Serv. SRL a declarat că fiecare lucrător de la punctele 1-4 : repartiții, documentar, fizic, liber de vamă, primea de la el suma de 100.000. lei, în scopul urgentării soluționării lucrării, banii îi avea de la șeful meu Alexe Sorin... această situație era o practică, toți colegii săi dădeau câte 100.000 lei (ROL) fiecărui lucrător vamal pentru fiecare lucrare. (filele 196-199).

La instanță a declarat că banii erau puși între hârtii și că a procedat în acest fel cu inculpații Tătaru Niculina, Tudorache Marian, Micu Marian, Zgorcea Lucian și Țigău Mariana.(vol. I pag.438).

- P. D., angajată la SC Rilvan ca declarant vamal, (fără însă să meargă cu declarațiile în vamă) a arătat că știe de la colegii săi și de la angajații altor firme de comisionariat vamal că inculpații Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valentin, Mocanu Mircea, Ghetu Maricica, Iancu Gabriel, Tigău Mariana, Tătaru Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora, Neagoe Viorel Gigi și Toma Marilena și Blendea Mugurel luau în mod repetat mită pentru a-și îndeplini sarcinile de serviciu, sumele erau cuprinse între 50.000 lei și 100.000 lei, se dădea această sumă la fiecare compartiment, pentru fiecare lucrare; banii erau dați de colegii ei care îi primeau de la Alexe Sorin.; a auzit când declaranții vamali neavând bani potriviți pentru mită, au remis lucrătorilor vamali o bancnotă de 500.000 lei cerând rest vameșilor 400.000 lei.

Martora și-a menținut declarația și în cursul cercetării judecătorești, arătând că știe de la colegii ei că și inculpații Dinescu Viorel, Mocanu Mircea, Blendea Mugurel și Iliesi Cristian luau mită (voi. I, fila 439).

- Szabo-Matcă Mihai-Adrian, angajat ca declarant vamal la SC Rilvan SRL din 2004, a descris activitatea sa în perioada vizată în felul următor:" dimineața mă prezentam la biroul societății... șeful meu A. S. îmi repartiza lucrările...și îmi dădea

de fiecare dată suma de 400.000 lei pe care eu trebuia să o înmânez vameșilor care se ocupau de fiecare declarație vamală; am dat în mod repetat sume de bani următorilor: Grecu Dan, Tudorache Marian, Dinescu Viorel, Istvan Ion, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel, Ilie Gelu, Tomescu Geta, Iancu Gabriel, Tigau Mariana, Tătaru Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora, Blendea Mugurel, Luca Geta, Istvan Ion, Dinescu Viorel, iar ei grăbeau puțin procesul de vămuire; am dat acești bani fără nici o excepție și colegii mei primeau în fiecare dimineața câte 400.000 lei pentru fiecare declarație vamală pentru a fi dați vameșilor" (filele 247-246 vol. II).

În faza cercetării judecătorești (volumul supliment filele 95-96) a precizat că se dădeau câte 100.000 lei la fiecare compartiment, bancnota era prinsă cu o agrafă de lucrare, că diferențele de taxe vamale erau plătite la casierie și că ele nu aveau nici o legătură cu mită.

- I. C. C., angajat din 2003 ca declarant vamal la aceeași firmă a precizat: „După întocmirea declarațiilor vamale, Alexe Sorin ni le repartiza pentru a merge în vamă, cu această ocazie, A. S. îmi dă mie și celorlalți colegi, suma de 400.000 lei pentru fiecare lucrare... aceste sume... le dădeam lucrătorilor vamali care se ocupau de rezolvarea lor pentru urgentare, fiecare lucrător vamal de la fiecare compartiment primea de la mine 100.000 lei; de la angajarea mea am constatat că această situație era o practică... și colegii mei procedau la fel. În perioada decembrie 2005-septembrie 2006, am dat în mod repetat mită lucrătorilor vamali N. V., T. G., T. M., Z. L., C. C., L. G., I. C., I. G., P.T., B. M.”(filele 312-314 vol. II).

Martorul și-a menținut declarația la instanță (vol.II.filele 286-287) precizând că atunci când șeful său, A. S. lipsea, primea banii de la contabilii lor M. B. și că atunci când dădeau banii lucrătorilor vamali se ferea de cei de la alte firme.

- I. B. E., declarant vamal la SC. Schenker SRL din 2002, a arătat: „după angajare am aflat de la colegii de-ai mei că se obișnuia să se dea bani vameșilor, scopul fiind urgentarea procedurii de vămuire”.

În perioada decembrie 2005- septembrie 2006 martorul a afirmat că a dat câte 100.000 lei pentru fiecare lucrare la fiecare compartiment, uneori 50.000 lei, banii erau dați fie introduși în lucrare fie separat... vameșilor Istvan Ion, Dinescu Viorel, Neagoe Viorel, Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Grecu Dan, Todorache Marian, Iliesi cristian, Mocanu Mircea, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Tigau Mariana, Tataru Niculina Zgorcea Lucian, Covrescu Carmen, Micu Marian, Blendea Mugurel (filele 350-353)... se dădea mită la repartiție în mod obligatoriu când prezenta lucrări după orele 14, în caz contrar vameșii refuzau să le primească și să le înregistreze... dacă nu aș fi dat mită la controlul documentar aceștia puteau întârzia procesul de vămuire solicitând să le prezint și alte acte, la controlul fizic dacă nu dădea... era lăsat să aștepte ore... la magazie...la liberul de vamă deoarece așa era regula (filele 361-362).

La instanța de fond martorul și-a menținut declarația, arătând că, de regulă, banii erau puși după prima pagină a lucrării, nimeni nu le pretindea dar nu au fost refuzați și că, în ceea ce-i privește pe I. G., B. M., T. M., pe care i-a arătat în declarația dată anterior, a revenit și a precizat că nu le-a dat niciodată bani. Explicația dată a constat în aceea că, inițial nu era foarte sigur în ceea ce îi privește, dar i-a

indicat, fără să îi aducă acest lucru la cunoștința procurorului, însă ulterior și-a amintit exact (vol. II. filele 288- 289).

-S. M.L., declarant vamal la Schenker din 2002, a menționat: „imediat după angajarea mea, am aflat de la colegii mei că, în cadrul Biroului Vamal Otopeni, din cauza sistemului creat era necesar ca angajații firmei să dea mită lucrătorilor vamali scopul fiind acela de a se desfășura rapid procedura vamală, în sensul de a ieși în aceeași zi, la repartiție vameșul primea 50.000 lei, la documentar 100.000 lei sau 200.000 lei în funcție de numărul articolelor, la fizic și liber de vamă câte 100.000 lei; banii îi prindeamla lucrare sub prima pagină. Banii îi lua de la casierie, dacă dădea o bancnotă mai mare, primea rest de la vameș... nu era necesar să-i spună ce sumă să rețină, tarifele erau stabilite de sistem; a dat mită în mod repetat inculpaților I. C., B. M., I. G., T. M., T. M., I. I., M. M., C. L. C., I. I.”.

În ceea ce o privește pe inculpata Toma Marilena martorul a afirmat că era celebră în cadrul Biroului Vamal Otopeni urmare afirmației „ nu vii la mine cu 50.000 lei, cu 50.000 lei te duci pe centură” precum și că în cursul anului 2006 i-a spus martorului că dacă nu dă mită mai mult de 50.000 lei îi va arde, adică îi va amenda.(filele 422-428).

La instanță (vol. II. fila 290) i-a menționat și pe inculpații Tătaru Niculina, Micu Marian și Blendea Mugurel iar cu privire la Iliesi Cristian, acesta i-ar fi reproșat unui coleg de al său, I.B., că lui nu i se dă 100.000 lei de lucrare; a mai arătat că, la o ședință organizată la un punct vamal din incinta Gării de Nord, cu firmele de comisionariat vamal, vicepreședintele ANAF, G. D. le-a spus să nu mai dea mită lucrătorilor vamali.

Dacă nu dădeau mită, la compartimentul documentar le puteau cere și alte acte, la fizic erau lăsați să aștepte o oră sau mai mult la liberul de vamă, așa era regula.

Confrunțați fiind cu inculpații din prezenta cauza, martorii sus menționați și-au menținut declarațiile date.

- I. G. C., angajată la SC VRK Expedition SRL din 2005 (filele 407-410) în declarația de la 19 septembrie 2006 arată că a dat în mod repetat sume de bani, 50.000 lei sau 100.000 lei, în funcție de cât primea de la clienții firmei sale care doreau o vămuire rapidă, vameșilor Pascu Dan, Tudorache Marian, Dinescu Viorel, Iliesi Cristian Valentin, Istvan Ion, Grecu Dan, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Tomescu Georgeta, Tătaru Niculina, Micu Marian, Toma Marilena, Ghetu Maricica, Iancu Gabriel, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Tigau Mariana; dacă avea o bancnotă de 500.000 lei, cerea și primea rest 400.000 lei de la vameși.

La data de 22 februarie 2007, aceasta s-a prezentat la procuror dorind să își retragă declarația dată, cu susținerea că afirmațiile sunt neadevărate, deoarece niciodată nu a dat mită vreunui lucrător vamal, iar acea declarație a dat-o la îndrumarea directorului de la VRK, F.D.. însă a refuzat să se supună testului poligraf ca și inculpații din aceasta cauză iar în fața instanței a susținut că a făcut afirmații mincinoase cu privire la inculpați întrucât a fost audiată timp de 4 ore de procuror și, pentru a putea pleca, a răspuns afirmativ la întrebările acestuia. La momentul la care a dat ce-a de a treia declarație, aceea în care și-a retras cele afirmate anterior, a fost amenințată de procuror că „ o să fie băgată la beci 12 ore” pentru că „ își bate joc de el” (vol. II. filele 284- 285).

Această declarație a fost apreciată de judecătorul fondului ca fiind total nesinceră, fiind contrazisă chiar de inculpatul Pascu Dan ce a recunoscut că a primit bani de la ea precum și de consemnările investigatorului sub acoperire.

S-a susținut de inculpați că martorii își opreau banii pentru ei, susținere contrazisă de procesele-verbale încheiate de investigator din care a rezultat că banii erau notați pe niște liste, post-tituri, ca să nu fie încurcați"; (procesele verbale nr. 46, filele 152 și 153 vol.III) investigatorul sub acoperire a arătat că V. C. a făcut o listă cu banii dați în vamă, justificându-i contabilei M. B. iar denunțatorul A. S. a declarat că angajații săi nu opreau bani pentru ei.

B. Referitor la înregistrările audio-video efectuate de investigatorul sub acoperire Murat Edis Ergun s-au reținut următoarele:

În perioada pentru care a existat autorizare, au fost efectuate înregistrări audio și video în mediul ambiental, la dosarul cauzei depunându-se un număr de 31 CD-uri, precum și procesele verbale încheiate de ofițeri de poliție judiciară în care au fost redată în formă scrisă convorbirile purtate de persoanele înregistrate, ele aflându-se în vol. III filele 23-155 dosar urm.pen., precum și fotografii judiciare, neconcludente din punctul de vedere al instanței de fond(vol. III).

Procedând la vizionarea înregistrărilor care au fost comunicate și inculpaților atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul cercetării judecătorești, s-a apreciat ca fiind relevante doar câteva și anume:

-CD. Marca Sony cu înregistrare din 30 martie 2006 03-1 în care inculpata Luca Georgeta ia bani de la martorul C.V. și cea din 13 martie SI, în care inculpatul Dinescu Viorel ia bani de la același martor; Pe o altă înregistrare, CD nr. 5 cu nr.1172.249/10 martie 2006, inculpatul Dinescu Viorel îi dă martorului bani fără a se purta vreo discuție în legătură cu aceștia;

-CD.6 cu nr. 1172.249 din 13 martie 2006, inculpatul Dinescu Viorel primește bani de la același martor;

-CD 13 cu nr. 1172.340/22 martie 2006, S02, în care un angajat îi spune investigatorului „că suma de 50.000 lei să o dea lui Dinescu să bage în calculator și îl întreabă dacă el a mai dat bani pe aici" iar la răspunsul negativ al investigatorului spune că „atunci îi va da el";

-CD. 17 cu nr.1172.423/ 29. 03. 2006, inculpatul Dinescu Viorel primește bani de la martorul Catana Valentin;

-CD. 18 cu nr. 1172.423/30 martie 2006 S3 inculpata Luca Georgeta ia bani de la martorul C.V.;

-CD. 20 cu nr. 1172.447/ 3 aprilie 2006. S 15 și S 17, în care se poartă discuții în casa martorului P. T., o persoană de sex feminin afirmând că „vameșii nu se apropie de tine 2- 3 luni, trebuie să te cunoască mai bine".

-CD. 27 cu nr. 1172.518/13 aprilie 2006 S 5 când o persoană îi spune investigatorului „ieși și tu un pic, să le dau banii", confirmând cele susținute în înregistrarea anterioară că vameșii nu se apropie de tine 2-3 luni, investigatorul fiind „angajat" recent. S 13 redă discuții referitoare la șpaga între un comisionar și investigator, comisionarul fiind mirat „să mori tu" de faptul că celălalt nu dă, acesta arătând că el „învață".

A reținut instanța de fond că deși în procesele verbale sunt menționate și alte situații în care anumiți vameși (Istvan Ion, Dinescu Viorel, Tomescu Georgeta, lancu

Gabriel) de mai multe ori primesc bani, aceste situații nu s-au observat în mod clar, fie din cauza distanței prea mari, fie din cauza filmării defectuoase, fie din cauză că între investigator și inculpat s-au interpus alte persoane.

S-a observat însă în înregistrările respective când martorii C. V. sau I. G. pregătesc banii (aceasta din urmă scoțându-i de mai multe ori din buzunarul din spate al pantalonilor) după care, fără să fie surprins foarte clar momentul luării, din cauza celor arătate, cei doi inculpați introduc ceva în buzunarul de la cămașă, în buzunarul interior al hainei (Istvan Ion), de la pantaloni (Dinescu V.) sau sub hărți (Tomescu Georgeta). S-a făcut trimitere la CD marca Sony din 15 martie 2006 S2-1, CD 1 cu nr. 1172. 219 din 6. 03. 2006 S3, CD 3 cu nr. 1172.241 din 8.03.2006 S1, CD 1172.249/10 martie 2006 și din 13 martie 2006 S 2, CD. 1172. 276/15 martie S2, CD 1172.285/16 martie S 4.

Relevantă în cauză s-a apreciat și discuția între investigator și martora I. G., CD. 6 cu nr. 1172.249 /13 martie 2006 S3 când aceasta, după ce anterior schimbase bani, având o bancnotă de valoare mare, intră în birourile vameșilor, iar la ieșire a afirmat „gata, i-am schimbat pe toți”.

C. În ceea ce privește declarația inculpatului Pascu Dan dată la urmărirea penală s-a reținut că acesta a fost singurul care a recunoscut învinuirea în următorii termeni: „Sunt angajat la Biroul Vamal Otopeni din anul 1997, reprezentantul comisionarilor vamali se prezenta la punctul de recepție-selecție unde îmi desfășor activitatea, îmi prezentau declarația vamală... o repartizăm la unul din colegii mei de la documentar... comisionarul se deplasa cu toate documentele la persoana indicată de mine. în perioada dec. 2005 și până în prezent am primit anumite sume de bani de la reprezentantul comisionarilor vamali, dar nu zilnic... 50.000 lei sau 100.000 lei,... nu i-am cerut dar nici nu am refuzat deoarece actele erau legale, aveam o relație de amiciție cu aceștia iar salariul era mic”. A mai precizat inculpatul că a primit astfel de sume de la Rilvan, VRK, AirSol, Go Trans, Schenker, Belciugan Liviu, Ispas Gabriela. A mai arătat că într-o zi a fost sunat de inculpatul lancu Gabriel care l-a invitat la o bere în oraș, ocazie cu care i-a spus că nu a ales calea cea dreaptă, în sensul că nu trebuia să aibă o atitudine sinceră în fața anchetatorilor (vol. VIII f. 212-216 și 220-230).

D. Din declarațiile investigatorului sub acoperire - (Vol. III filele 3-5 dosar urm.pen.) s-a reținut că în timpul desfășurării activităților sale, a constatat că pentru fiecare lucrare în parte, declaranții vamali dădeau mită lucrătorilor vamali de la repartiție, documentar, fizic și liber de vamă, câte 100.000 lei vechi... banii erau introduși uneori în lucrări, alteori se dădeau separat. L-a surprins odată pe A. S. când i-a dat bani șefului de tură I. C. V.... a aflat că acesta primea mită atât odată cu lucrarea cât și la sfârșitul săptămânii, că P. T. a luat 500.000 lei de la S. M. pentru ca firma să nu primească o amendă.

În acest interval de timp, a mai constatat că cei ce primeau mită erau inculpații din acest dosar, că aceștia aveau o relație foarte bună cu declaranții vamali, că jucau împreună fotbal punând toți bani pentru închirierea terenului aproape săptămânal și că vameșii obișnuiau să trimită comisionarii după mâncare dându-le bani, dar niciodată restul nu se amesteca cu cei dați cu titlu de mită.

A mai arătat că darea și luarea de mită părea ceva firesc pentru toți cei implicați.

La instanța de fond, investigatorul și-a menținut declarația dată anterior și a precizat că „în perioada în care mi-am desfășurat activitatea am constatat că cei ce lucrau ca și comisionari vamali dădeau câte 10 lei pentru fiecare lucrare, fiecărui lucrător vamal ce-și desfășura activitatea în cadrul fiecărui sector pe la care trebuia să treacă lucrarea. Banii erau dați de clienți... cei ce erau la începutul activității nu erau lăsați să dea bani... banii erau dați și pentru urgentarea lucrărilor dar se dădeau și pentru că așa se obișnuia deci nu neapărat pentru urgentarea lucrărilor...Toate taxele legale se plăteau la casierie... banii erau introduși de alergătorii în vamă fie sub hârtii, fie în buzunarul de la veston...Au existat situații în care comisionarii vamali nu aveau sume fixe, au dat mai mulți bani iar lucrătorul vamal le-a dat rest... acea cameră video pe care a purtat-o nu a surprins întotdeauna momentul luării de mită. La terminalul Glob Graund existau niște birouri înalte, comisionarii se aplecau peste ele iar camera nu avea cum să surprindă momentul respectiv. Au existat situații când de exemplu s-a închis ușa sau chiar în acel moment a trecut prin fața camerei o altă persoană. Cu alte cuvinte ce am constatat eu nu a fost surprins întotdeauna de camera video...sau în anumite cazuri distanta era mare. Toți vameșii din tura respectivă primeau mită... în birou cu A. își desfășura activitatea o persoană de sex feminin. Aceasta își nota sumele de bani ce erau date vameșilor iar alergătorii în vamă luau de la aceasta bani. Precizez că la firma Rilvan exista o evidență a tuturor lucrărilor care mergeau în vamă iar alergătorii în vamă dădeau explicațiile la care am făcut referire înainte".

E. Deși nu a fost considerată ca fiind o probă din care să poată fi trasă concluzia vinovăției inculpaților, instanța de fond a avut în vedere și împrejurarea că, în cursul urmăririi penale, toți inculpații au depus la bănci sumele reținute de procuror ca fiind primite cu titlu de mită.

F. A fost reținută, totodată, declarația inculpatului Pascu Dan de la instanță (volum supliment, fila 46) cu privire la care s-a apreciat că înlătură declarațiile celorlalți inculpați și martori ce au susținut contrariul.

Potrivit celor arătate de acesta, în toată perioada vizată, a lucrat la biroul repartiție (primul compartiment) și nu a primit lucrări cu bani; de la el niciodată lucrările nu au mers mai departe cu sume de bani atașate.

Prin urmare, susținerea unor inculpați și martori că aceste sume -diferențe de curs valutar ce ar fi însoțit declarația vamală la toate compartimentele următoare- s-a apreciat ca fiind neadevărată.

G. Contradicțiile cuprinse în declarațiile inculpaților cu privire la atașarea sumelor de bani, atât în cursul urmăririi penale, cât și al cercetării judecătorești, unii arătând că la ei lucrarea nu era însoțită de sume de bani, alții că se atașau la lucrare sau nu erau atașați dar declarantul vamal trebuia să facă dovada că dispune de aceste sume, s-au considerat că exprimă un neadevăr deoarece în cazul neachitării taxelor, nu se putea lua liberul de vamă.

H. Apărarea unor inculpați în sensul că, ceea ce s-a reținut de investigator cu privire la faptele lor, trebuie înlăturat, întrucât nu i-a identificat cu ocazia audierii lui în instanță, s-a apreciat că nu este întemeiată, deoarece investigatorul a precizat că,

trecând 5 ani de la investigația respectivă, nu își mai amintește numele tuturor inculpaților.

Separat, pentru fiecare inculpat, instanța de fond a făcut trimitere la probele din care rezultă vinovăția acestora.

Astfel, cu privire la inculpatul Istvan Ion s-a considerat că vinovăția sa în raport de situația de fapt reținută mai sus a rezultat din declarațiile martorilor S.B. G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că luau bani pentru fiecare lucrare), C.V., A.S. (care a declarat că nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare), S. M. M. A., I. B. E., I. G., S. M. L., P.D. (care a arătat că nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită), declarațiile acestor martori aflându-se la dosarul de urmărire penală vol II, filele 97, 107, 184, 247, 350, 407, 418, 481 cât și la dosarul instanței, filele 434-439.

A mai făcut trimitere instanța de fond la declarațiile investigatorului sub acoperire din cursul urmăririi penale (vol. III, f. 262) dar și la instanță, precum și la procesele verbale întocmite de acesta nr. 8, vol. III, f. 108 „ C. V. i-a dat 200.000 lei pentru două lucrări”; nr. 12, f. 113 voi. III, „ C. i-a dat 100.000 lei”; nr. 16, f. 118, „ C. îi da 100.000 lei pentru o specificație tir”; nr. 19, vol III, f. 121, „Catană i-a dat 3 lucrări cu 300.000 lei”; nr. 22, f. 125, vol. III, „ C. se urca în mașina lui I. pentru a merge la un control fizic și îi da mai multe bancnote”; nr.30, f.134 „ un declarant de la GO-Trans îi da 100.000 lei după ce i-a semnat o lucrare”, iar după 45 min. V.de la Air-Sol îi dă mai multe bancnote”.

În ceea ce o privește pe inculpata Tomescu Georgeta s-a reținut că vinovăția acesteia a fost dovedită cu următoarele probe: declarațiile martorilor S. B. G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare) C.V., P. D.-f.194 S. M. M. A., I.B. E.-f.360, I. G.P.D., A. S. (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare), P.D.(personal i-a dat bani) date atât în cursul urmăririi penale dar și la cercetarea judecătorească, declarațiile investigatorului sub acoperire, din ambele faze procesuale (vol.III d.u.p., f. 262) precum și procesele verbale încheiate de acesta, nr. 17, f. 119, „Gabriela de la V:R:K. îi dă 100.000 lei, după ce i-a semnat o specificație tir”; nr. 23, f. 126 , voi. III „ Catană îi dă 2 lucrări și 1 sau 2 bancnote de 100.000 lei” și nr.32 „vameșă T.G.îl întreabă pe investigator când îi da banii pe lucrarea pe care a avut-o la ea”.

Cu privire la inculpatul Pascu Dan s-a constatat că vinovăția acestuia a reieșit cu certitudine din următoarele probe: propria declarație, atât cea dată la urmărirea penală - voi. VIII, f. 212 d.u.p. dar și de la instanță, declarațiile martorilor S. B.G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare), C. V. (i-a dat de câteva ori la sfârșit de săptămână, de la 500.000 la 800.000 lei, aflată la filele 93-96 dosar supliment instanță), I. B. E., I. G., A. S. (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare), P. D. (nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită, filele. 434-439), declarațiile investigatorului din cursul urmăririi penale (vol. III, f. 262) și de la instanță dar și procesele verbale întocmite de acesta, nr.16 „ B. I. îi dă 100.000 lei”, nr.42, f. 147 „ un declarant de la Master Mind, iar mai târziu alt declarant, Paul, îi

dau câte 100.000 lei.", nr. 44, f. 150 „ un declarant de la Delamonde, îi dă o lucrare și îi dă o bancnotă".

A reținut instanța de fond că în privința inculpatei Luca Georgeta vinovăția sa a rezultat în raport de următoarele probatorii: declarațiile martorilor S. B.G.(care a arătat că nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare), C. V. (care a declarat că i-a dat o singură dată), A.S. (a menționat că nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare), S. M. M. A., I.C. (f. 309) și P. D. (care a menționat că nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită, f. 434-439), declarațiile investigatorului sub acoperire date la urmărirea penală și în fața primei instanțe, procesul verbal încheiat de acesta cu nr. 29, f.133 în care se arată „ C. îi dă 100.000 lei după ce i-a semnat o lucrare" precum și înregistrarea video din 30.03.2006 CD: Sony, 03-1, CD 18 1172423.

Cu privire la inculpatul Grecu Dan au fost avute în vedere ca dovedindu-i vinovăția în comiterea infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, următoarele: declarațiile date la urmărirea penală și la instanța de fond de martorii S. B. G. (a menționat că nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare), C. V., A. S. (a arătat că nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare), S. M. M.A., I. B. E., I. G., P. D.(care a arătat că personal i-a dat bani) și P. D.(care a precizat că nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită), filele 434-439 d.u.p., declarațiile investigatorului sub acoperire date în cursul urmăririi penale și la instanță (voi. III, f. 262), precum și procesele verbale întocmite de acesta: nr.9- voi. III f. 109, în care se arată că „a asistat la o discuție între C. și T. din care rezultă că V. i-a dat 100.000 lei ", nr. 10, f. 110 „ un declarat de la S., a coborât scările în spatele vameșului G.D., a scos din buzunar 1 sau 2 bancnote de 100.000 lei, după care, din mers, i-a pus banii în buzunarul din stânga al vestonului", nr. 14, f. 115, „un declarant vamal pe care nu l-am mai văzut până atunci i-a întins peste birou lui G. D.mai multe bancnote", nr. 18, f. 120, „ un declarant vamal necunoscut, s-a aplecat peste biroul lui G. D. și i-a lăsat o bancnotă de 100.000 lei", nr.20 „ B. I. îi lasă pe birou 100.000 lei", nr.24, f. 127 „T. C., zis R., i-a dat o bancnotă de 100.000 lei", nr.26, f. 129 „un declarant de la C. a scos din buzunar o bancnotă de 100.000 lei și una de 50.000 lei, le-a strâns în pumn s-a apropiat de G. D. și i le-a dat", nr.27 „R. îi dă două sute mii lei", nr. 30, f. 134, „ M. și F. Ș.de la Air-Sol au scos din buzunare mai multe bancnote de 100.000 lei și i le-au dat", nr. 35 „M. de la Air-Sol îi dă lui G. D. 500.000 lei, după ce pleacă, vameșul îl strigă și îi dă înapoi 2 bancnote de 100.000 lei", nr. 45, f. 151 „ P.D. îi dă o bancnotă de 500.000 lei, acesta îi returnează 3 bancnote de 100.000 lei".

Referitor la inculpatul T. M. s-a considerat că vinovăția sa în raport de situația de fapt reținută mai sus rezultă din declarațiile date la urmărirea penală și la instanța de fond de către martorii C. V., S. M. M.A., I. B. E., I. G., A. S. (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi ca primea mită pentru fiecare lucrare), S.B.G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare),

P.D.(personal i-a dat bani), P. D. (nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită), aflate la filele 434-439 dosar de fond.

De asemenea, instanța de fond a făcut trimitere la declarațiile investigatorului sub acoperire, din cursul urmăririi penale dar și la instanță, precum și la procesele verbale întocmite de acesta nr. 4, voi .III, f. 104 „ T. i-a dat mai mulți bani ... spunându-i că vrea să scape de o grijă”, nr 10. „ primește 300. 000 lei de la un declarant de la Senker”, nr.17 „ G. de la VRK;după ce a schimbat o bancnotă de 500.000 lei, i-a lăsat pe birou 100.000 lei”, nr.20 „ B.I. îi lasă pe birou 100.000 lei”, nr.26 „un declarant necunoscut îi da doua bancnote de 100.000 lei, nr.33 „P.D.îi dă 100.000 lei”, nr. 37, f.142 „ un declarant de la M. M. îi dă 100.000 lei”; la fel și L. de la Go-Trans, la o altă oră.

Cu privire la inculpatul Iliesi Cristian Valentin instanța de fond a avut în vedere următoarele probe: declarațiile din cursul urmăririi penale și cele de la cercetarea judecătorească date de martorii S. B.G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare), C. V. (arată că pentru el patronul pune banii într-un plic, f. 93), A. S. (precizează că i-a dat personal bani la sfârșit de săptămână pentru că așa i-a cerut, f. 434 dosar instanță), I. C. (f. 309 d.u.p.), P.D.(precizează că nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită, filele 434-439 dosar fond), I.B.E., I. G. și S. M.L..

În același sens, au fost reținute și declarațiile investigatorului sub acoperire din cursul urmăririi penale (vol. III, f. 262) dar și la instanță, precum și la procesele verbale întocmite de acesta nr.6, f.106, vol. III "un declarant Drăghia i-a dat 1.300.000 lei", nr.7 „ primește mai multe bancnote de la Florin de la Air- Sol, acesta dându-i-le în mâna stângă" (f.107), nr. 14, f. 115 „ Ioniță Bogdan introduce în carcasa unui CD. două bancnote de 500.000 lei, după care i-a dat-o șefului de tură Cristian Iliesi", nr 16 „ Sorin Alexe i-a dat două bancnote de 100.000 lei", nr. 18" Cătălin de la România Combi îi dă 2 sau 3 bancnote de 100.000 lei, strânse în pumn, odată cu lucrările ce le avea în mână", nr. 20 „un declarant necunoscut îi dă 200.000 lei pentru 2 lucrări iar Bogdan de la Senker îi lasă pe birou 500.000 lei", nr. 26 „ un declarant necunoscut îi dă o lucrare, la spate fiind atașată o bancnotă de 500.000 lei".

În ceea ce privește pe inculpatul Mocanu Mircea s-a apreciat ca fiind dovedită vinovăția acestuia pe baza următoarelor probe: declarațiile martorilor S. B.G.(nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare), C. V., A. S., I.C., P. D. (personal i-a dat bani), P.D.(nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită), I. B. E., I. G., S. M. L., S. M. M. A., A. Sorin (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare), aflate la filele 309 d.u.p. și 93-96, 434-439 dosar fond, precum și procesele verbale încheiate de investigatorul sub acoperire nr. 7, f.107 discuție între S. B.și C. din care rezulta că „ G. și M. au alte prețuri în vamă", nr. 11, f. 111, „ discuție între C. și P. T., din care rezultă că V.C. a luat repartiții pentru 4 lucrări, dar din greșeala i-a dat lui M. doar 300.000 lei, V. i-a cerut până la sfârșitul zilei să-i dea și suta de mii restantă, nr. 22, f. 125, „C.îi dă 100.000 lei, iar la o altă oră F.de la Air- Sol îi dă 100.000 lei, lăsându-i-o pe birou", nr.23 "un declarant de la Air- Sol a palmat 2 bancnote de

100.000 lei și le-a lăsat pe biroul lui M. M.", nr. 27 „, un declarant de la Air-Sol îi dă 100.000 lei".

Referitor la inculpatul Neagoe Viorel Gigi au fost avute în vedere la stabilirea vinovăției declarațiile martorilor S. B. G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru ca lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi ca lua bani pentru fiecare lucrare), C.V., A. S.(nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare), I. C., S. M., P. D.(personal i-a dat bani), P. D. (nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită), I.B. E., I. G., I. C., aflate la filele 434-439 dosar instanță și la fila 309 d.u.p. dar și procesele verbale întocmite de investigatorul sub acoperire nr.9 - vol.III, f. 109, „a asistat la o discuție între C.și T.din care rezultă că V. i-a dat 200.000 lei", nr. 16, f. 118 „, B. I. de la Senker îi dă 100.000 lei", nr. 18" C. de la România Combi îi dă 2 bancnote de 100.000 lei", nr. 19, voi III, f. 121, „, G. de la VRK i-a lăsat pe birou o bancnotă de 100.000 lei", nr. 28 f. 132 „, G. I. de la VRK îi dă 100.000 lei".

Cu privire la inculpata Ghetu Maricica a fost reținute ca dovedind vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii declarațiile martorilor S.B. G. („nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare") C. V., A.S.(„nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare"), P. D. („personal i-a dat bani"), P.D. („nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită"), I. B. E., I. G., date la urmărirea penală dar și în fața instanței de fond (filele 434-439).

În același sens, au fost apreciate și declarațiile investigatorului sub acoperire, din ambele faze procesuale, dar și procesele verbale întocmite de acesta nr.5 „C. a pregătit suma de 700.000 lei i-a pus într-o hârtie pe care era scris M...mi-a spus că mergem să îi dăm lui M. G. dar, dându-și seama că vorbește cu mine, a schimbat vorba, spunând că mergem să îi dăm una în bot", f. 105. voi III, nr. 7, f. 107 discuție între S. B. și C. din care rezultă că „, G. și M. au alte prețuri în vamă", nr. 39, f.144 „,C. îi dă 100.000 lei", nr. 42, f. 147, voi III ', „, P. D. îi dă 2 bancnote de 100.000 lei", nr. 48 „, F. Ș. de la Air- Sol îi dă peste birou suma de 100.000 lei".

Sub aspectul vinovăției inculpatului Ilie Gelu, prima instanță a avut în vedere declarațiile martorilor S. B. G. („nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare"), C.V., S. M. M.A., I. C., I. B. E., S. M. L., A. S. („nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare") precum și pe cele ale investigatorului sub acoperire date la urmărirea penală și la cercetarea judecătorească, precum și procesul-verbal nr. 26 „un declarant vamal de la M.M. i-a dat o bancnotă de 100.000 lei" iar la o altă oră, M. S. i-a dat 100.000 lei" și nr. 41(f. 146) „, un declarant de la Frans Mass i-a dat o bancnotă de 500.000 lei, iar el îi dă rest două de 100.000 lei".

Referitor la inculpata Toma Marilena s-a considerat că vinovăția sa a rezultat din declarațiile martorilor C. V., I.B. E., I. G., I. C., S. M. L.(„acestui din urmă inculpata îi spunea „cu 50.000 lei te duci pe centură, dacă nu dați mai mult, vă ard", dacă nu avea suma exactă, aceasta îi dădea rest") A.S. („nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare"), S. B. G. („nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în

aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare"), P. D. (personal i-a dat bani), P.D. („nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită"), filele 434-435 dosar fond, precum și cele ale investigatorului sub acoperire de la urmărire penală (vol.III, fila 262) și la instanță, inclusiv procesul verbale nr.36, (f.141) „un declarant de la Go-Trans îi dă lui Pascu 100.000 lei, după care pleacă la biroul vameșei T. M. și îi dă 100.000 lei" și nr.37, (f.142) „un declarant de la Master Mind îi dă 100.000 lei".

Și cu privire la inculpatul Iancu Gabriel instanța de fond a apreciat ca fiind concludente și pertinente în susținerea acuzației aduse acestuia următoarele probe: declarațiile martorilor date la urmărire penală și la cercetarea judecătorească (filele 434-439) C. V., P. D. (arată că I. primea și mănecare în loc de bani și că nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită) I. B.E., S.M.L., S. M. M. A., A.S. (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi ca primea mită pentru fiecare lucrare) S. B. G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare).

De asemenea, au fost reținute și declarațiile investigatorului sub acoperire date la urmărire penală (vol. III, fila 262) și la instanță, dar și procesele verbale nr.6, f. 106 „ M. de la Air-Sol îi dă 600.000 lei lui Gabi Iancu", nr.31, f.135 „acasă la P. T., acesta i-a spus că la vameși le este frică să ia bani de la necunoscuți deoarece au auzit ca sunt infiltrați polițiști sub acoperire și ca I. G., 11 ieși C. și alți vameși și-au exprimat dorința să nu îl trimită la ei cu sume de bani", nr.37, f.142 „ P. D. a scos din buzunar mai multe bancnote, a ales o bancnotă de 100.000 lei și i-a dat-o".

Pentru T.M. s-a considerat că vinovăția sa rezultă din declarațiile martorilor C. V., I.C., S.M., S.B.G.(nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru ca lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi ca lua bani pentru fiecare lucrare), P. D. (personal i-a dat bani), P. D. (nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi ca lua mită), I. B. E., I. G., I. C., din cursul urmăririi penale (fila 309) și al cercetării judecătorești (filele 434-439); - declarațiile investigatorului sub acoperire de la urmărire penală și la instanță, dar și procesele verbale încheiate de acesta nr.12, f. 113, „ C.discută cu P., primul îi spune că i-a dat vameșei T.M.suma de 300.000 lei." și nr.48, f. 155 „ B. I. de la Senker i-a dat 2 bancnote de 100.000 lei".

Vinovăția inculpatei Pismis (fostă Tătaru) Niculina a rezultat din declarațiile martorilor A.S. (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi ca primea mita pentru fiecare lucrare), S. B. G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru ca lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi ca lua bani pentru fiecare lucrare), P. D. (personal i-a dat bani), P. D. (nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi ca lua mită), C. V., S. M., I. B. E., I. G., S. M. L., din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești(filele 434-439); - declarațiile investigatorului sub acoperire de la urmărire penală (vol. III, fila 262) și la instanță, dar și procesul verbal încheiat de acesta nr. 23, „A.-declarant vamal - a scos 100.000 sau 200.000 lei și i-a lăsat pe birou"- voi. III, f. 126, iar la o altă oră „ Catana i-a dat 100.000 lei".

Vinovăția inculpatului Zgorcea Lucian a rezultat din declarațiile martorilor A.S. (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi ca primea mita pentru fiecare

lucrare), S. B. G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru ca lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi ca lua bani pentru fiecare lucrare), P. D. (personal i-a dat bani), P. D. (nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi ca lua mită), C. V., S. M., I. B. E., I. G., S.M.L., I.C. din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (filele 434-439); - declarațiile investigatorului sub acoperire de la urmărire penală și la instanță, dar și procesul verbal încheiat de acesta nr. 23, f. 126 „ Z. a descoperit că o parte din bijuteriile importate sunt finite... 1-a chemat pe A., ulterior am înțeles că i-au fost date vameșului 2 mii. lei să nu întoarcă lucrarea”.

Referitor la inculpata Covrescu Liliana Carmen s-a apreciat că vinovăția sa a rezultat din declarațiile martorilor A.S. (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi ca primea mita pentru fiecare lucrare), S. B. G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru ca lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi ca lua bani pentru fiecare lucrare), P.D.(personal i-a dat bani), P. D.(nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi ca lua mită), C.V., S.M. M.A., I.B. E., I.G., S.M. L., I. C. din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (filele 434) precum și declarațiile investigatorului sub acoperire de la urmărire penală și la instanță.

Vinovăția inculpatului Micu Marian a rezultat din declarațiile martorilor A.S. (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi ca primea mita pentru fiecare lucrare), S. B. G. (nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru ca lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi ca lua bani pentru fiecare lucrare), P. D.(personal i-a dat bani), P.D. (nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi ca lua mită), C. V., S. M.M. A., I.B. E., I. G., S. M. L., din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (filele 434-439); - declarațiile investigatorului sub acoperire de la urmărire penală (voi. III, fila 262) și la instanță, dar și procesele verbale încheiate de acesta nr. 15 , f. 116, „ P, mi-a spus să mă duc singur că vameșul nu vine, să rup sigiliile și să răvășesc cutiile... unul din importuri depășise termenul... M. mi-a spus că a rezolvat dându-i vameșului Micu 1.000.000 lei” și nr. 26, f. 129”, D.de la Factor Expedition a scos din buzunar trei bancnote de 100.000 lei, le-a strâns în pumn și i le-a dat vameșului M.”.

Vinovăția inculpatei Pădurean Tudora a rezultat din declarațiile martorilor A. S.(nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi ca primea mita pentru fiecare lucrare), S. B. G.(nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru ca lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi ca lua bani pentru fiecare lucrare), P.D.(personal i-a dat bani), P. D.(nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi ca lua mită), C. V. (declară că i-a dat o singură dată), S.M., I. B. E., I. G., S.M.L., I. C., din cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești (filele 434-439); declarațiile investigatorului sub acoperire de la urmărire penală și la instanță, dar și procesul verbal încheiat de acesta nr. 14, f. 115, vol. III „ firma Rilvan a fost anunțată de vameșa P. T. că va fi amendată cu o sumă cuprinsă între 25-75 milioane lei. A.a dat câteva telefoane și 1-a trimis pe S. în clădirea Frans Mass cu 1.000.000 lei. Pe drumul de întoarcere a rezultat că acesta a „rezolvat” cu suma de 500.000 lei”.

De asemenea, vinovăția inculpatului Blendea Mugurel Valentin a rezultat din declarațiile martorilor date la urmărire penală și la cercetarea judecătorească (filele

434-439) S. B. G. (care arată că nu mergea cu declarații în vamă, însă îi cunoaște pe toți inculpații din dosar pentru că lucrau în aceeași clădire și știe de la colegii săi că lua bani pentru fiecare lucrare), C. V., A. S. (nu i-a dat personal, dar știe de la angajații săi că primea mită pentru fiecare lucrare), S. M., P.D. (nu a fost cu declarații în vamă dar cunoaște de la colegii săi că lua mită), I. B. E., I. C., S.M.L.; -declarațiile investigatorului sub acoperire de la urmărirea penală și la instanță, dar și procesele verbale încheiate de acesta nr. 14, f. 115, „S. M. a scos din buzunar o bancnotă de 100.000 lei, a intrat la șeful de tură M., după ce a ieșit nu mai avea sută de mii în mână” și nr. 47, f. 154 „o declarantă de la Frans Mass intra la șeful de tură M., introducând printre foile unei lucrări o bancnotă de 50.000 lei”.

În ceea ce privește infracțiunea de primire de foloase necuvenite s-a reținut că la 27.02.2006, în jurul orei 10 (conform procesului verbal întocmit de investigatorul sub acoperire, M. E. E.), Istvan Ion a primit de la martorul C. V. 200.000 lei pentru controlul asupra a două declarații vamale; la 6 martie 2006, a primit de la același martor 100.000 lei după ce i-a semnat 2 specificații tir, la 16 martie martorul C. a lăsat pe biroul acestuia 100.000 lei, după ce i-a semnat o lucrare (potrivit proceselor verbale).

Același investigator, a precizat că T.G., la 21 martie a primit 100.000 lei de la C. V., după ce aceasta i-a semnat 2 lucrări, iar L. G. 100.000 lei, după ce semnează o lucrare primită de la același martor.

Cu privire la numărul actelor materiale cu consecința confiscării sumelor primite cu titlu de mită, respectiv primire de foloase necuvenite s-a motivat că potrivit adresei nr. 12842/7.03.2007 emisă de Biroul Vamal Otopeni, aflată la fila 10 vol. IV d.u.p., comisionarului vamal S.C. Rilvan Serv. SRL i-au fost atribuite codurile ... iar comisionarului vamal S.C. Schenker SRL codurile ....

Având în vedere codurile utilizate de acești comisionari vamali, pe perioada 2 decembrie 2005-30 decembrie 2005 (filele 12-20, respectiv 47-50) și 3 ianuarie 2006-20 septembrie 2006 (filele 68-368- perioada când codurile CV au fost înlocuite cu codurile 1,2,3,ROCV) Biroul Vamal Otopeni a întocmit o serie de anexe în care sunt menționate toate declarațiile vamale ale acestor 2 comisionari vamali precum și numele lucrătorilor vamali de la compartimentele documentar, fizic, liber de vamă și repartiții ce au prelucrat aceste declarații vamale (potrivit nr. de ștampilă folosită de fiecare vameș).

Pe baza acestor situații și având în vedere declarațiile martorilor din care a rezultat că pentru fiecare declarație vamală sumă dată cu titlu de mită era de 10 lei, s-a stabilit numărul total al actelor materiale și suma totală primită de fiecare inculpat cu titlu de mită, în perioada decembrie 2005-septembrie 2006.

În drept, prima instanță a stabilit că faptele inculpaților de a primi în mod repetat, sume de bani, în vederea rezolvării urgente a declarațiilor vamale sau neaplicării de sancțiuni contravenționale, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită în formă continuată prev. de art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal rap. la art. 6 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal, iar faptele de a primi sume de bani de către inculpații Istvan Ion, Tomescu Georgeta și Luca Georgeta după îndeplinirea actului de serviciu la care erau obligați constituie infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 rap. la art. 6 și art. 7

alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000 (în formă continuată, cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal pentru inculpatul Istvan Ion).

În ceea ce îl privește pe inculpatul Dinescu Viorel, având în vedere că la data de 4 februarie 2011 a intervenit decesul acestuia, în temeiul art.11 pct.2 lit.b cu referire la art.10 lit.g din Codul de procedură penală s-a dispus încetarea procesului penal pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită prev. de art.254 alin.1, 2 Cod penal rap. la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 2 Cod penal (229 acte materiale) și de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 Cod penal rap. la art.6 și art.7 alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal și cu aplic. art. 33 lit. a Cod penal.

Prima instanță a apreciat că în mod greșit s-au reținut de procuror dispozițiile art.19 din O.U.G. nr.43/2002 în favoarea inculpatului Pascu Dan, considerând că acest text de lege ce reglementează cazul de reducere legală a pedepsei nu este incident în cauză, întrucât acest inculpat nu a denunțat și facilitat identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane, el referindu-se la propriile acte materiale fără a denunța fapte de corupție săvârșite de alți yameși.

Reținând vinovăția inculpaților, instanța de fond a dispus condamnarea acestora, la pedepse cu închisoarea cu executare în regim privativ de libertate.

Pentru a individualiza pedepsele, instanța de fond a avut în vedere gravitatea deosebită a faptelor, determinată de modalitatea infracțională a activității inculpaților (angajați la un birou vamal, primeau pentru fiecare lucrare o sumă de bani, "taxele" erau fixe, inculpații dând rest dacă era cazul), de faptul că acesta devenise un obicei (de care angajații firmelor de comisionariat au aflat încă de la angajare, din 2001-2002) că această practică s-a derulat zi de zi, pe parcursul unui an (perioadă vizată de actul de sesizare, deși martorii au relatat că faptele au fost săvârșite ani la rând) dar și atitudinea nesincera a inculpaților (cu excepția inculpatului Pascu Dan).

Atitudinea adoptată de către inculpatul Pascu Dan, care a recunoscut comiterea infracțiunilor, a fost apreciată de către instanța de fond ca fiind circumstanță atenuantă judiciară, așa cum prevede art.74 lit.c) Cod penal și a reținut-o în favoarea acestuia la dozarea pedepsei.

Conform disp. art.71 Cod penal s-a aplicat tuturor inculpaților anterior menționați și pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art.64 lit.a, b, c Cod penal (cu excepția dreptului de a alege).

În baza art. 88 Cod penal, s-a dedus din pedeapsa închisorii aplicată inculpaților Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valentin, Mocanu Mircea Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Țigău Mariana, Tătaru Niculina, Zgorcea Lucian, Iancu Gabriel, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora, reținerea din data de 21/22 septembrie 2006.

S-a dispus menținerea sechestrului asigurător iar conform art.19 din Legea nr.78/2000 și art.254 alin.3 Cod penal, s-a dispus confiscarea sumelor de bani obținute de inculpați, având în vedere numărul de acte materiale și suma de câte 100 lei obținută din săvârșirea fiecărui act material.

În ceea ce-1 privește pe inculpatul Dinescu Viorel, decedat la 4 februarie 2011, s-a constatat că în cursul urmăririi penale, acesta a depus la bancă suma de bani calculată de procuror ca fiind primită cu titlu de mită, motivându-se că în raport de

caracterul de măsură de siguranță al confiscării speciale, în acest caz suma de bani se încadrează în categoria celor prev. de art.118 lit. d Cod penal.

Sub același aspect, s-a mai arătat că măsurile de siguranță se pot lua chiar și în situația în care instanța nu aplică o pedeapsă (cu excepția măsurii interzicerii de a se afla în anumite localități) astfel că măsura confiscării nu este afectată de intervenirea decesului inculpatului, întrucât ea nu are ca temei răspunderea penală ci starea de pericol rezultată din deținerea bunurilor date pentru săvârșirea infracțiunii sau pentru răsplătirea infractorului).

Împotriva sentinței Tribunalului Buzău au declarat apeluri inculpații Pascu Dan, Istvan Ion, Grecu Dan, Tudorache Marian, Ilieși Cristian Valeriu, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghețu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Micu Marian, Pădurean Tudora, Bendea Mugurel Valentin precum și Parchetul de pe lângă înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești.

Prin decizia penală nr.39 din 21 februarie 2013, Curtea de Apel Ploiești a admis apelurile declarate de toți inculpații, adică: Pascu Dan, Istvan Ion, , Grecu, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valeriu, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (Fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Micu Marian, Pădurean Tudora, Blendea Mugurel împotriva sentinței penale nr.49/28.03.2011 pronunțată de Tribunalul Buzău.

Pronunțând o nouă hotărâre, s-a desființat în parte, în latură penală, sentința atacată și:

S-au redus pedepsele principale aplicate inculpaților Mocanu Mircea, Iliesi Cristian Valentin, Ghetu Maricica, Iancu Gabriel și Blendea Mugurel de la câte 4 ani închisoare la câte 3 ani și 6 luni închisoare.

S-au redus pedepsele principale aplicate inculpaților Grecu Dan și Tudorache Marian de la câte 4 ani închisoare la câte 3 ani închisoare.

S-au redus pedepsele principale aplicate inculpaților Țigău Mariana, Pismiș(fostă Tătaru) Niculina, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian și Neagoe Viorel Gigi de la câte 4 ani închisoare la câte 2 ani și 6 luni închisoare.

S-au redus pedepsele principale aplicate inculpaților Ilie Gelu, Zgorcea Lucian, Pădurean Tudora și Toma Marilena de la câte 4 ani închisoare la câte 2 ani închisoare.

S-a redus pedeapsa principală aplicată inculpatului Pascu Dan de la 2 ani și 10 luni închisoare la 2 ani închisoare.

S-au descontopit pedepsele rezultante aplicate inculpaților Istvan Ion, Tomescu Georgeta și Luca Georgeta în pedepsele componente.

S-au redus pedepsele aplicate acestor 3 inculpați pentru infracțiunea prevăzută de art.254 alin.1, 2 Cod penal rap. la art.6 și 7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, astfel:

- să anunțe în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lor de

existentă.

S-a atras atenția inculpaților Istvan Ion, Grecu Dan, Tudorache Marian, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel asupra dispozițiilor art.86⁴ Cod penal privind revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepselor.

În baza art.71 alin.5 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepselor accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepselor principale.

S-a menținut aplicarea dispozițiilor art.71 și art.64 alin.1 lit. a, b și c Cod penal cu privire la inculpații Pascu Dan și Iliesi Cristian Valentin.

Prin aceeași decizie a fost respins ca nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Ploiești împotriva aceleiași sentințe.

S-a constatat că inculpații Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Mocanu Mircea, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Țigău Mariana, Pismiș (Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Iancu Gabriel, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian și Pădurean Tudora au fost reținuți în perioada 21/22 septembrie 2006.

S-a dedus din durata pedepsei aplicate inculpatului Iliesi Cristian Valentin perioada reținerii din data de 21/22 septembrie 2006.

S-a menținut restul dispozițiilor sentinței apelate.

Cheltuielile judiciare avansate de stat au rămas în sarcina acestuia.

Onorariul apărătorului din oficiu pentru inculpatul Istvan Ion, în cuantum de 400 lei, a fost avansat din fondurile Ministerului Justiției în contul Baroului Prahova.

S-a reținut rezumativ că în motivarea apelurilor inculpații au invocat mai multe motive de nelegalitate pe care de altfel, le-au opus și cu ocazia judecării cauzei în fondul său.

Raportat la aceste susțineri de nelegalitate dar și în ceea ce privește criticile aduse cu privire la situația de fapt, instanța de prim control judiciar a reținut în totalitate argumentele instanței de fond pe care și le-a însușit integral.

Verificând punctual unele critici din apelurile exercitate, instanța de prim control judiciar a reținut că inculpații au criticat competența de a participa la ședințele de judecată a procurorului T. A. din partea structurii DNA, cât și de întocmire a actului de sesizare a procurorului Eugen Stoina din aceeași structură a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție precizând că delegarea lor nu a fost avizată și de Consiliul Superior al Magistraturii.

Această susținere nu a fost apreciată ca fiind corectă deoarece art. 57 alin.7 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede că în interesul serviciului, procurorii pot fi delegați, cu acordul scris al acestora, inclusiv în funcții de conducere, de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la parchetele din cadrul Ministerului Public pe o perioadă de cel mult 6 luni.

Pe de altă parte, art. 87 alin.1 din OUG. nr. 134/2005 prevede că la Direcția Națională Anticorupție se încadrează procurori numiți prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Din modalitatea în care este redactat acest text de lege nu a rezultă că în lipsa avizului Consiliului Superior al Magistraturii, procurorii numiți prin ordin de către procurorul șef al DNA nu ar putea funcționa în această structură. Dacă legiuitorul ar fi dorit ca avizul CSM să fie obligatoriu ar fi trebuit să prevadă expres că procurorii se încadrează la DNA prin hotărâre sau cu avizul CSM la propunerea procurorului șef al DNA.

Au mai invocat inculpații nelegalitatea interceptărilor ambientale, atât din punct de vedere al faptului că la momentul când au fost dispuse nu erau prevăzute de un act normativ dar și cu privire la împrejurarea de a fi fost efectuate anterior începerii urmăririi penale, ceea ce nu ar corespunde prevederilor art. 91¹ și urm. Cod procedură penală.

Aceste motive au mai fost verificate și de judecătorul fondului, care le-a respins cu o motivare judicioasă la care instanța de prim control judiciar a achiesat în totalitate (filele 17-19, 22, 23 sentință fond).

Instanța de fond a făcut trimitere, cu ocazia cercetării acestor aspecte, la momentul când a fost eliberată autorizația investigatorului sub acoperire respectiv 09.02.2006 (fila 6 vol. III dosar urmărire penală) dar și la prima încheiere prin care au fost autorizate aceste interceptări de către Tribunalul București din 03.03.2006 (fila 12 același volum).

În afara acestor motive, instanța de prim control judiciar a constatat că în jurisprudența sa Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția penală, prin decizia nr.948 din 12 martie 2010 a decis că potrivit dispozițiilor art.224 alin. 3 Cod procedură penală, procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă. Or, procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate și înregistrate sunt astfel de probe.

Referitor la fondul cauzei, curtea de apel a apreciat că situația de fapt a fost corect reținută, atât prin actul de sesizare a instanței cât și în considerentele sentinței apelate.

Cu ocazia judecării în fapt și în drept atât de către prima instanță dar și în calea de atac a apelului au fost readministrate marea majoritate a probelor din faza de urmărire penală, iar inculpații au avut ocazia să pună întrebări atât martorilor cât și investigatorului sub acoperire. Prin această modalitate de desfășurare a procesului penal a fost respectat dreptul la un proces echitabil așa cum a fost stabilit de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Din probele administrate a rezultat că în cadrul Biroului vamal Otopeni a existat practic un obicei care a luat sfârșit în septembrie 2006, conform căruia, de fiecare dată la întocmirea unei lucrări de soluționare a unei declarații vamale inculpații din prezenta cauză primeau cel puțin o bancnotă de 10 lei (100.000 lei la acea dată) de la comisionarii vamali aparținând SC Rilvan Serv SRL și S.C. Schenker S.R.L.

Instanța de prim control judiciar nu a mai reluat situația de fapt expusă pe larg în actul de sesizare cât și în considerentele sentinței apelate, ci a reținut din probele administrate că în perioada de referință respectiv decembrie 2005-septembrie 2006, pentru fiecare declarație vamală, comisionarii vamali (alergătorii din vamă) angajați ai celor două societăți mai sus menționate au dat cu titlu de mită,

câte 10 lei (100.000 lei la acea dată) mai rar câte 5 lei (50.000 lei la acea dată) lucrătorilor vamali de la fiecare compartiment, inculpați în cauza de față în vederea urgentării procedurilor de vămuire sau neaplicării de sancțiuni contravenționale, pentru ca firmele lor să nu piardă clienții ce erau interesați în vămuirea rapidă a mărfurilor pentru a nu plăti taxe pentru depozitare.

Deși inculpații nu au recunoscut comiterea acestor fapte, instanța de prim control judiciar a apreciat că această situație de fapt rezultă din declarațiile martorilor : A.S., C.V., P.D., S. M. L., I. B., I. C. C., S. M. M.A. și S. B. G..

Declarațiile acestor martori au afirmat cu certitudine atât în faza de urmărire penală cât și în fața instanței de fond, iar martorii A. S., C. V. și S.M.A. și în fața instanței de prim control judiciar că, la fiecare lucrare ce era efectuată în vamă se atașa o sumă de câte 10 lei, situație care avea loc de fiecare dată cu ocazia întocmirii declarațiilor vamale. O singură excepție ar fi existat de la acest obicei conform declarațiilor martorilor A. S. și C. V. în ceea ce privește pe inculpatul Iliesi Cristian, care ar fi solicitat ca banii să-i primească la sfârșit de săptămână, într-un plic de la primul dintre aceștia.

În dosarul de urmărire penală, declarațiile martorilor se regăsesc în volumul II astfel : C. V. filele 109 și urm., A.S. filele 189 și urm., P. D. filele 194 și urm., S. M. A. filele 247 și urm., S.M.L. filele 418 și urm., I. B. filele 361 și urm., I.C.C. filele 312 și urm. Iar în dosarul instanței de fond, declarațiile martorilor se găsesc în volumul „supliment”.

Veridicitatea susținerilor acestor martori, a rezultat din coroborarea lor cu declarațiile celorlalți martori audiați, cele mai edificatoare fiind ale martorelor P.D., I.G. C. (care chiar dacă a revenit în fața instanței de fond și nu a mai recunoscut cele afirmate în faza de urmărire penală, această nouă declarație nu poate fi apreciată ca exprimând adevărul, așa cum precizează și instanța de fond, deoarece conține aspecte care nu s-au derulat în realitate, iar pe de altă parte personal apare pe una dintre înregistrările efectuate de către investigatorul sub acoperire-CD-ul S2 -precum și imaginile aflate în vol. III filele 205-212, când oferă o bancnotă inculpatei Geta Tomescu).

Totodată, aceste declarații se coroborează și cu procesele-verbale întocmite de investigatorul sub acoperire, cu ocazia transcrierii înregistrărilor audio-video (toate aflate în vol. III dosar urmărire penală), cu capturile video efectuate de către acesta pe perioada când a derulat astfel de investigații, la Biroul vamal Otopeni, fiind „angajat” la SC Rilvan Serv SRL.

Acest investigator sub acoperire a fost audiat de către procuror dar și în fața instanței de fond, îndeplinindu-se astfel exigențele jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, prin respectarea dreptului inculpaților la un proces echitabil, așa cum este prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, întrucât s-a dat posibilitatea acestora să pună întrebări în mod direct, nemijlocit și în ședință publică acestui investigator.

La momentul când investigatorul a fost audiat de către instanța de fond acesta a reiterat cele susținute în faza de urmărire penală și cuprinse în procesele verbale pe care le-a întocmit.

Raportat la aceste probe, instanța de prim control judiciar a apreciat că situația de fapt s-a derulat astfel cum a fost descrisă de către instanța de fond.

Una dintre apărările inculpaților a fost aceea, că există posibilitatea ca cel puțin o singură dată în care să nu se fi primit bani, cu ocazia întocmirii lucrărilor situație care ar contrazice cele afirmate de către martori, de către procuror și instanța de fond, conform cărora se primeau bani cu ocazia întocmirii fiecărei lucrări.

Deși pare plauzibilă o astfel de afirmație, instanța de prim control judiciar nu a trecut totuși peste probele mai sus expuse, din care a rezultat că inculpații de fiecare dată, cu ocazie întocmirii fiecărei lucrări primeau câte o bancnotă de 10 lei, cu excepția inculpatului Iliesi Cristian care dorea ca banii să-i primească la sfârșit de săptămână chiar de la A.S., directorul SC Rilvan Serv SRL.

Toate aceste declarații, s-au mai coroborat și cu cele date de inculpatul Pascu Dan care a confirmat că personal a primit diverse sume de bani în modalitatea descrisă de către martori și investigatorul sub acoperire, dar și că acesta ar fi fost modul de desfășurare a lucrărilor în perioada de referință la Biroul vamal Otopeni.

Inculpații au criticat prin apelurile lor, procesele verbale întocmite de investigatorul sub acoperire precizând că acestea nu exprimă adevărul și arătând în mare parte că în zilele indicate în acestea nu au lucrat cu societățile unde ar fi fost angajați comisionarii vamali.

Aceste apărări au fost contrazise de următoarele probe:

În adresa aflată la fila 10 vol. IV urmărire penală, ANAF-Autoritatea Națională a Vămirilor a precizat codurile pe care le foloseau la întocmirea declarațiilor vamale societățile de comisionariat vamal. SC Rilvan Serv SRL a avut codurile ...

În continuare la filele 12-368 sunt toate declarațiile vamale care au fost întocmite în perioada decembrie 2005-20.09.2006 de către inculpați la solicitarea firmelor de comisionariat vamal. La fiecare declarație întocmită fiind înscrise codurile firmelor de comisionariat vamal cât și lucrătorii din vamă care le-au întocmit.

Urmărind cuprinsul proceselor verbale întocmite de către investigatorul sub acoperire s-a constatat că în zilele inserate în acestea, inculpații precizați au întocmit declarații vamale care le-au fost aduse de către persoanele menționate de către investigator care erau salariați ai SC Rilvan Serv SRL (care a avut codurile ...).

De asemenea, aceste apărări au fost contrazise și de înregistrările audio-video capturate de investigatorul sub acoperire cât și o parte a planșelor fotografice existente în dosarul de urmărire penală vol. III.

Toate aceste probe au condus și instanța de prim control judiciar la concluzia că prezumția de nevinovăție de care se bucură inculpații a fost răsturnată, ei fiind vinovați de comiterea infracțiunilor cuprinse în actul de sesizare a instanței.

Exercitându-și dreptul la apărare inculpații au mai solicitat, în fața instanței de prim control judiciar administrarea unor alte probe care nu au fost administrate în fața instanței de fond, respectiv expertiza psihiatrică sau psihologică a investigatorului sub acoperire, expertize financiar contabile la SC Rilvan Serv SRL și SC Schenker SRL precum și a tuturor societăților cărora acestea le-au intermediat activitatea de trecere prin vamă a produselor importate.

Aceste probe au fost respinse, ca neconcludente dar și pentru că nu ar fi utile soluționării cauzei întrucât, pe de o parte infracțiunile de luare de mită și primire de

foloase necuvenite reținute în sarcina unora dintre inculpați nu au fost dovedite numai prin declarațiile și procesele-verbale întocmite de investigatorul sub acoperire, iar pe de altă parte, efectuarea expertizelor, nu ar fi fost relevantă cu privire strict la activitatea de primire de bani de către inculpați, în vederea îndeplinirii corecte a atribuțiilor de serviciu.

Prin întrebările pe care le-au adresat martorilor A.S. și B.M., dar și prin concluziile formulate, inculpații au încercat practic să mute responsabilitatea faptelor lor pe proveniența banilor care erau dați cu titlu de mită, susținând că aceștia din urmă ar fi fost obținuți în mod ilegal de către mituitori.

Inculpații au mai criticat printre altele, modalitatea în care actele materiale au fost reținute de către procuror în actul de sesizare și de către instanța de fond, precizând că acestea nu au fost individualizate din punct de vedere al datei, locului și circumstanțelor concrete de fapt în care au fost săvârșite, încălcându-li-se astfel dreptul la un proces echitabil, conform art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Nici această susținere nu a fost apreciată ca fiind fondată, având în vedere aceleași declarații ale martorilor mai sus precizați coroborate cu cele ale inculpatului Pascu Dan, dar și cu probele strânse de către investigatorul sub acoperire situație în care reținerea ca fiind acte materiale în cuprinsul infracțiunii de luare de mită în formă continuată în perioada de referință, septembrie 2005-20.09.2006 a tuturor lucrărilor întocmite de fiecare inculpat, se circumscrie probelor administrate în cauză.

Având în vedere această situație de fapt și instanța de prim control judiciar a apreciat că în mod justificat a fost încadrată activitatea fiecărui inculpat în infracțiunea de luare de mită prev. de art. 254 al .1, 2 din Codul penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și la art.7 al.1 din Legea nr.78/2000, în formă continuată conform art. 41 alin.2 Cod penal,

În ceea ce privește însă individualizarea pedepselor curtea de apel a considerat că instanța de fond nu a respectat toate criteriile prev. de art.72 Cod penal.

Deoarece s-a reținut că inculpații au comis un număr diferit de acte materiale de luare de mită, firesc și logic ar fi fost ca fiecare dintre aceștia să primească un tratament penal diferit.

Raportat la acest criteriu, instanța de prim control judiciar a admis apelurile și a aplicat pedepse într-un quantum diferențiat inculpaților, pentru infracțiunea de luare de mită în funcție de numărul de acte materiale reținute în sarcina fiecăruia.

Quantumul pedepselor aplicate pentru infracțiunile de primire de foloase materiale necuvenite comise de către inculpații Istvan Ion, Tomescu Georgeta și Luca Georgeta nu a fost modificat, considerând că pedepsele de câte 2 ani închisoare stabilite în sarcina lor sunt apte să conducă la realizarea scopului pedepsei prev. de art. 52 Cod penal și țin cont de toate criteriile enumerate de art. 72 Cod penal chiar și de cel privind gradul de pericol social al infracțiunii.

Totodată, exceptându-i pe inculpații Pascu Dan și Iliesi Cristian cărora li se reține un număr de peste 1000 de acte materiale, instanța de prim control judiciar a apreciat că scopul pedepsei, așa cum este prevăzut de art. 52 Cod penal, poate fi atins chiar și fără executarea pedepselor în regim privativ de libertate.

Referitor la același inculpat Pascu Dan și instanța de control judiciar a considerat că nu se impune reținerea în favoarea sa a prevederilor art.19 din O.U.G.

nr.43/2002 deoarece declarațiile pe care le-a dat nu au condus la descoperirea altor persoane care au comis infracțiuni, iar pe de altă parte nu a recunoscut întrutotul situația de fapt în ceea ce îl privește așa cum reiese chiar din concluziile formulate la soluționarea apelului (filele 1473-1478 vol. IV dosar apel) prin care a solicitat achitarea sa, în temeiul art. 10 lit. d rap. la art. 11 lit.a Cod procedură penală.

Pentru aceste motive, instanța de prim control judiciar a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepselor aplicate inculpaților Istvan Ion, Grecu Dan, Tudorache Marian, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel, termenul de încercare fiind alcătuit din cuantumul pedepselor la care s-a adăugat o perioadă de câte 3 ani.

Pentru a dispune această suspendare sub supraveghere a pedepselor, instanța de prim control judiciar a considerat că perioada termenului de încercare care, va diferi de la 5 ani și 6 ani și 6 luni în funcție de inculpat, va fi aptă să formeze în conștiința fiecăruia o atitudine corectă față muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială.

La formarea unei astfel de atitudini, va contribui și posibilitatea ca pe parcursul acestui termen de încercare, comiterea unei noi fapte penale să determine revocarea suspendării sub supraveghere și executarea pedepselor nou aplicate și cele stabilite prin prezenta sentință, așa cum dispune art. 86⁴ Cod penal.

Nu în ultimul rând, pentru a dispune astfel, instanța de prim control judiciar a avut în vedere și incertitudinea juridică în care au stat inculpații o perioadă de aproximativ 6 ani de la data punerii în mișcare a acțiunii penale în cauză și până la data pronunțării prezentei decizii, dar și perioada care va urma până la rămânerea definitivă a sentinței pronunțate în această cauză.

Este cert că în această perioadă inculpații au trăit diverse emoții, de la a considera că pot fi condamnați la o pedeapsă cu executarea în regim privativ de libertate până la a considera că vor putea fi achitați. Toate aceste emoții au necesitat un consum nervos care, în cazul unuia dintre ei (așa cum a fost și situație lui Dinescu Viorel) a condus la deces.

Toate aceste argumente, le-a adus instanța de prim control judiciar în favoarea suspendării sub supraveghere în baza art. 86¹ Cod penal, a pedepselor aplicate apelanților-inculpați.

În ceea ce privește pe inculpații Pascu Dan și Iliesi Cristian, instanța de prim control judiciar a considerat că pedepsele pe care le va stabili într-un cuantum mai redus decât cel stabilit de către instanța de fond, își vor atinge scopul numai cu executarea acestora numai în regim privativ de libertate.

Pentru a aprecia astfel, s-a observat că aceștia au comis un număr foarte mare de acte materiale, respectiv 1922-Iliesi Cristian și 1657-Pascu Dan.

De asemenea și între aceștia doi a fost făcută o diferență, la stabilirea cuantumului pedepsei raportat la faptul că unul dintre aceștia a recunoscut, chiar dacă și în parte, comiterea infracțiunilor, respectiv Pascu Dan față de Iliesi Cristian care nu a recunoscut comiterea acestora.

Având în vedere modalitatea de executare dispusă cu privire la inculpații Istvan Ion, Grecu Dan, Tudorache Marian, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi,

Ghețu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel pe durata suspendării sub supraveghere a dispus ca aceștia, în baza art. 86³ Cod penal să respecte următoarele obligații: să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București la datele ce vor fi fixate de acest serviciu, cu excepția inculpatului Istvan Ion care va trebui să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Ilfov; să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea; să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă; să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lor de existență.

Așa cum și mai sus s-a precizat s-a atras atenția inculpaților Istvan Ion, Grecu Dan, Tudorache Marian, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Tomescu Georgeta, Luca Georgeta, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel asupra dispozițiilor art.86⁴ Cod penal privind revocarea suspendării sub supraveghere a executării pedepselor.

În baza art.71 alin.5 Cod penal, s-a dispus și suspendarea executării pedepselor accesorii pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepselor principale.

Întrucât inculpații se fac vinovați de comiterea infracțiunii de luare de mită, instanța de prim control judiciar a constatat că art. 19 din Legea nr. 78/2000 prevede că în cazul săvârșirii infracțiunilor (din acest act normativ n.n.) banii, valorile sau orice alte bunuri care au fost date pentru a determina săvârșirea infracțiunii sau pentru a răsplăti pe infractor ori cele dobândite prin săvârșirea infracțiunii, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, se confiscă, iar dacă bunurile nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Din actele și lucrările dosarului s-a constatat că fiecare inculpat a depus în câte un cont bancar, sumele aferente numărului de acte materiale de luare de mită reținute în sarcina lor, la dispoziția organelor judiciare, sume care au fost indisponibilizate prin instituirea sechestrului asigurator.

Ținând cont de textul de lege mai sus menționat, cât și de opinia instanțelor judecătorești de până la acest moment, că inculpații se fac vinovați de comiterea infracțiunii reținute în sarcina lor și instanța de control judiciar a considerat că se impune confiscarea acestor sume în temeiul art. 19 din Legea nr. 78/2000.

Față de motivele care au determinat admiterea apelurilor inculpaților, curtea de apel a respins ca nefondat apelul parchetului ce viza agravarea situației juridice în sensul majorării cuantumurilor pedepselor aplicate acestora de judecătorul fondului.

Împotriva deciziei penale nr.39 din 21 februarie 2013 a Curții de Apel Ploiești au declarat recurs numai inculpații Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valeriu, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin, criticând-o pentru nelegalitate.

Recursurile declarate au fost admise fiind fondate, Înalta Curte de Casație și Justiție argumentând următoarele:

S-a reținut de prima instanță ca situație de fapt că, pentru rezolvarea fiecărei declarații vamale și pentru urgentarea procedurilor de vămuire sau neaplicării de sancțiuni contravenționale, inculpații au primit în perioada decembrie 2005-septembrie 2006, de la angajații a două firme de comisionariat vamal, SC Rilvan Serv SRL și SC Schneker SRL, câte 100.000 lei, săvârșind astfel infracțiunea de luare de mită în formă continuată prev. de art.254 Cod penal rap. la art.6 și 7 alin.1 din Legea nr.78/2000.

Cu privire la inculpații Istvan Ion, Dinescu Viorel, Tomescu Georgeta și Luca Georgeta, s-a stabilit că au săvârșit și infracțiuni de primire de foloase necuvenite (primii doi în formă continuată), prev. de art.256 Cod penal rap. la art.6 și art.7 alin. 3 din Legea nr.78/2000, întrucât, în câteva cazuri, au primit banii după efectuarea lucrărilor (Istvan Ion-3 acte materiale, Dinescu Viorel-5 acte materiale și câte un act material Tomescu Georgeta și Luca Georgeta).

S-a motivat că inculpații au fost trimiși în judecată pentru infracțiuni săvârșite în formă continuată, iar „procurorul nu a arătat fiecare act material, mai exact nu a precizat pentru fiecare inculpat la ce dată, în ce împrejurări și de la ce persoană a luat mită, suma primită, eventual cine mai era prezent... în speța de față s-a reținut un mod identic de operare, în sensul că, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, primeau o sumă fixă de bani pentru fiecare declarație pe care o lucrau, astfel că, așa cum s-a mai arătat, procurorul nu mai avea ce să descrie”.

Instanța de fond a menționat că „și-a însușit raționamentul procurorului, având în vedere declarațiile martorilor audiați în cauză, coroborate cu cele constatate personal de investigatorul sub acoperire din care rezultă că luarea de mită devenise un obicei, o practică, că fără nicio excepție, se dădea o anumită sumă de bani pentru fiecare lucrare”.

Citând din considerentele deciziei date în apel, Înalta Curte a reținut următoarea motivare a instanței de apel „ în ceea ce privește criticile aduse cu privire la situația de fapt, instanța de prim control judiciar va reține în totalitate argumentele instanței de fond pe care și le însușește”. Referitor la fondul cauzei, instanța de apel a apreciat că situația de fapt a fost corect reținută, atât prin actul de sesizare a instanțelor cât și în considerentele sentinței apelate... și nu va mai relua situația de fapt expusă pe larg în actul de sesizare, cât și în considerentele sentinței apelate.

În final, s-a concluzionat că „prezumția de nevinovăție de care se bucură inculpații a fost răsturnată, ei fiind vinovați de comiterea infracțiunilor cuprinse în actul de sesizare a instanței”.

Înalta Curte a reaminit că în doctrina și practica judiciară motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, dând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate iar instanțelor de recurs, elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc (în acest sens, deciziile art.656 din 4 februarie 2004 și nr.1328 din 4 aprilie 2011, ambele pronunțate de instanța supremă).

Dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 paragraf 1 din Convenție înseamnă, printre altele, dreptul părților la proces de a prezenta observațiile pe care le

consideră relevante pentru cauza lor. Acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr analizate temeinic de către instanța sesizată.

Art.6 din Convenție implică în sarcina instanței obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților.

În plus, noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță care nu și-a motivat decât pe scurt hotărârea, prin preluarea motivării instanței inferioare sau altfel, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecății și să nu se fi mulțumit cu a aproba concluziile unei instanțe inferioare, după cum Curtea europeană a statuat constant prin jurisprudența sa.

În cauză, nu există o descriere a faptelor inculpaților Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valentin, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin, a formei și gradului de vinovăție al acestora, instanțele limitându-se să menționeze că și-au însușit raționamentul procurorului, că situația de fapt a fost corect reținută și de aceea nu se mai impune a fi reluată în apel, întrucât a fost expusă pe larg în actul de sesizare și considerentele sentinței apelate.

S-a constatat că inculpații au fost condamnați astfel: Istvan Ion pentru 345 acte materiale de luare de mită, 3 acte materiale de primire de foloase necuvenite, Tomescu Georgeta pentru 131 acte materiale de luare de mită, 1 act material de primire de foloase necuvenite, Pascu Dan, pentru 1.657 acte materiale de luare de mită; Luca Georgeta - 53 acte materiale pentru luare de mită și 1 act material de primire de foloase necuvenite; Grecu Dan - 356 acte materiale de luare de mită; Tudorache Marian - 360 acte materiale de luare de mită; Iliesi Cristian Valeriu - 1922 acte materiale de luare de mită; Mocanu Mircea - 595 acte materiale de luare de mită; Neagoe Viorel Gigi - 180 acte materiale de luare de mită; Ghetu Maricica - 493 acte materiale de luare de mită; Ilie Gelu - 73 acte materiale de luare de mită; Toma Marilena - 40 acte materiale pentru luare de mită; Iancu Gabriel-445 acte materiale de luare de mită; Țigău Mariana - 213 acte materiale de luare de mită; Pismiș (fostă Tătaru) Niculina - 160 acte materiale de luare de mită; Zgorcea Lucian - 94 acte materiale de luare de mită; Covrescu Liliana Carmen - 148 acte materiale de luare de mită; Micu Marian -126 acte materiale de luare de mită; Pădurean Tudora - 77 acte materiale de luare de mită; Blendea Mugurel Valentin - 414 acte materiale de luare de mită.

Așadar, actele materiale asupra cărora instanța s-a pronunțat, dispunând condamnarea inculpaților, sunt în număr total de 7.892 pentru luare de mită și 5 de primire de foloase necuvenite.

Cu privire la acestea, nu există nicio descriere a lor, vreo mențiune referitoare la data comiterii și împrejurările în care au fost săvârșite, în condițiile în care atât în cursul judecății în primă instanță cât și în apel, recurenții au invocat constant aceste împrejurări pentru a-și formula apărări în raport cu fiecare act material reținut în sarcina lor.

În conformitate cu dispozițiile art.383 alin.1 din Codul de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă în expunere temeiurile de fapt și de drept care au dus la adoptarea soluției, iar potrivit art.378 alin.3 din Codul de procedură

penală, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor de apel invocate.

Prin motivele de apel formulate, inculpații au invocat că nu există o descriere a actelor materiale de luare de mită și primire de foloase necuvenite pentru care instanța de fond a decis condamnarea, mai precis nu s-a menționat data comiterii acestora, împrejurările și scopul în care au fost săvârșite, probele care au dovedit fiecare act material în parte.

Contrar dispozițiilor art.378 alin.3 din Codul de procedură penală care impuneau instanței de apel obligația să se pronunțe asupra acestor motive de apel, instanța de control judiciar, nu a realizat nicio analiză ci s-a limitat să aprecieze că situația de fapt a fost corect reținută, atât prin actul de sesizare a instanței cât și în considerentele hotărârii apelate. Nu a făcut nicio referire cu privire la probele care au dovedit fiecare act material, împrejurările și data comiterii acestora, deși inculpații au susținut constant că o parte din cele 7.892 acte materiale de luare de mită și 5 de primire de foloase necuvenite erau nedovedite.

În urma examinării deciziei atacate, s-a constatat că nu au fost analizate motivele de apel invocate de inculpați; de asemenea, nu au fost examinate real, efectiv susținerile părților supuse judecării, cu atât mai mult cu cât nu există nicio motivare completă și în detaliu a sentinței Tribunalului Buzău care s-a limitat să releve cu privire la actele materiale de luare de mită și primire de foloase necuvenite reținute inculpaților că „s-a reținut un mod identic de operare, în sensul că în exercitarea atribuțiilor de serviciu, inculpații primeau o sumă fixă de bani pentru fiecare declarație pe care o lucrau astfel că, ... procurorul nu mai avea ce să descrie” și că instanța de fond „și-a însușit raționamentul procurorului, având în vedere declarațiile martorilor audiați în cauză coroborate cu cele constatate personal de investigatorul sub acoperire și din care rezultă că luarea de mită devenise un obicei, o practică, ca fără nicio excepție, se dădea o anumită sumă de bani, pentru fiecare lucrare”.

În cauză, decizia instanței de apel este contrară prevederilor art.378 alin.3 din Codul de procedură penală, întrucât nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apelanți dar și art.6 paragraful 1 din Convenție, care implică în sarcina instanței obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probă ale părților ceea ce instanța de apel nu a realizat.

În cauza Dumitru Popescu împotriva României (nr.2) - paragrafele 103, 104, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că statutul conferit Convenției în dreptul intern permite instanțelor naționale să înlăture din oficiu sau la cererea părților - prevederile dreptului intern pe care le consideră incompatibile cu Convenția și protocoalele sale adiționale.

Acest aspect implică obligația pentru judecătorul național de a asigura efectul deplin al normelor acesteia (Convenției) asigurându-le preeminența față de orice altă prevedere contrară din legislația națională.

Ca atare, în cauză își găsește aplicabilitate directă și art.6 paragraf 1 din Convenție, care impune în sarcina instanței ce examinează cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, obligația să analizeze în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării - ceea ce în mod evident instanța de apel nu a realizat.

În recurs, inculpații, printre alte motive, au susținut că o parte dintre actele materiale reținute nu au fost dovedite și au solicitat achitarea în temeiul disp. art.II pct.2 lit.a rap. 1 art.10 lit.d din Codul de procedură penală, invocând în termen, cazul de casare prev. de disp. art.385⁹ pct.12 din Codul de procedură penală.

Or, atâta vreme cât niciuna dintre instanțe-fond, apel-nu au indicat în cuprinsul hotărârilor : actele materiale, nu au descris nici un act material de luare de mită și primire de foloase necuvenite și nu au precizat data comiterii acestora, modalitatea și împrejurările în care au fost săvârșite, probele ce au dovedit comiterea fiecăruia, fiind cuprinse numai referiri globale, generale cu privire la toți inculpații și toate cele 7.897 acte materiale ale infracțiunilor, instanța de recurs nu își poate fundamenta adoptarea vreunei soluții pe fondul cauzei, fiind în imposibilitate de a cenzura criticile recurenților care au contestat o parte dintre actele materiale ale infracțiunilor.

Pentru aceste considerente, în temeiul disp. art.385¹⁵ pct.2 lit.c, alin.3 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursurile declarate de inculpații Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valeriu, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin împotriva deciziei penale nr.39 din 21 februarie 2013 a Curții de Apel Ploiești, a casat decizia penală atacată dispunând trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel, urmând ca odată cu rejudecarea apelurilor să fie analizate și celelalte critici formulate în recurs de inculpați.

În temeiul disp. art.192 alin.3 din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

La Curtea de Apel Ploiești cauza a fost reînregistrată la data de 18 iunie 2014, toți inculpații fiind legali citați.

Prin avocați, apelanții inculpați au reformulat în scris motive de apel, reiterând în esență criticile aduse sentinței date de prima instanță(filele 102-125, 139-155, 157-309, 311-325, 327-345, 347-351, 353-379, 383-453 vol.I curtea de apel).

Pe parcursul rejudecării cauzei în apel, apelanții-inculpați au solicitat administrarea de probe cu : înscrisuri, audierea unor martori și efectuarea unor expertize contabile, tehnică-de verificare a înregistrărilor audio-video editate de investigatorul sub acoperire și grafologică privind semnătura aceluiași investigator sub acoperire(filele 477, 492 ,507-508, 516, 520-524 vol.II curtea de apel).

Apelantul-parchet s-a opus încuviințării probelor cerute de inculpați(fila 517 vol.II curtea de apel) cu argumentul că acestea au fost deja administrate de tribunalul Buzău care a soluționat fondul cauzei.

Instanța de apel a încuviințat la termenul de judecată din 16 ianuarie 2015(filele 537-538 vol.II)și apoi a administrat probele cu:reaudierea unora dintre inculpați(filele 554-556) a martorilor Chirilă Dorin (fila 557)și Știrbu Ovidiu Florinel(fila 625)și înscrisuri(filele 563-579, 627-651, 663-678 vol.II)

Tot pe parcursul rejudecării în instanța de apel, apelanții-inculpați au susținut că anterior dezbaterilor se impune clarificarea limitelor judecării în sensul de a se stabili ca și chestiune prealabilă dacă există sau nu un apel exercitat valabil de

parchetul Î.C.C.J-DNA-Serviciul Teritorial Ploiești în condițiile în care acesta nu a declarat recurs împotriva deciziei date în apel în primul ciclu procesual, iar recursurile inculpaților au fost admise de instanța supremă.

Curtea a decis că acest aspect, care în realitate nu are natura juridică a unei chestiuni prealabile, vizează admisibilitatea și temeinicia apelului, urmând a fi soluționat după dezbateri, cu privire la fiecare dintre apeluri-în raport de limitele rejudecării-urmând să fie pronunțată una din soluțiile prevăzute de art.421 cod pr.pen.(filele 558-559 vol.II curtea de apel.)

Apelanții-inculpați au formulat și depus concluzii scrise la care au atașat înscrisuri (filele 1-504 vol.III curtea de apel) iar în ședința dezbaterilor din 10 martie 2015 unii dintre aceștia au susținut că apelul exercitat de parchet este inadmisibil fiindcă acesta a fost declarat inițial în sensul agravării situației juridice a inculpaților, cerându-se majorarea pedepselor și executarea lor în regim de detenție; în primul ciclu procesual, curtea de apel a respins acest apel prin decizia penală nr. 39 din 21 februarie 2013 iar parchetul nu a declarat recurs, astfel că în rejudecarea decisă de instanța supremă ca urmare a admiterii recursurilor inculpaților, situația juridică a acestora nu poate agravată așa cum parchetul a motivat în apelul său și drept urmare criticarea sentinței instanței de fond nu este posibilă în sensul majorării pedepselor aplicate de tribunal.

Alți apelanți-inculpați au susținut că apelul parchetul este admisibil doar în măsura în care procurorul de ședință transformând apelul în defavoare declarat inițial în apel în favoarea inculpaților, va solicita menținerea pedepselor-inclusiv a modalității de executare a acestora-pronunțate de curtea de apel în primul ciclu procesual, cu care a fost de acord câtă vreme parchetul nu a exercitat recurs împotriva respectivei soluții.

În aceste circumstanțe, procurorul de ședință a declarat oral în ședința dezbaterilor, că menține apelul exercitat împotriva sentinței penale nr. 49 din 28 martie 2011 pronunțată de Tribunalul Buzău, că decizia dată de instanța de apel a fost desființată în totalitate de instanța de ultim control judiciar-situație în care într-adevăr nu poate fi agravată situația inculpaților în propriile apeluri-și a cerut menținerea soluției de condamnare și a pedepselor aplicate de curtea de apel în primul ciclu procesual pentru că soluția trebuie să reflecte rezonanța deosebită, pericolul social dat de faptele comise și împrejurările concrete în care au fost săvârșite precum și menținerea celorlalte consecințe ale condamnării.

La rândul lor, atât oral cât și în scris, toți inculpații au cerut în comun, admiterea apelurilor lor și achitarea de sub învinuirea comiterii infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată, invocând în principal ca temei juridic dispozițiile art.16 lit.c cod pr.pen., în sensul inexistenței probelor de vinovăție pentru cele peste 7800 de acte materiale ale faptelor penale de luare de mită care nu au fost individualizate prin actul de inculpare așa cum a decis instanța de recurs în considerentele deciziei de casare.

În subsidiar, apelanții-inculpați Țigău Mariana, Covrescu Liliana Carmen și Zgorcea Lucian au solicitat achitarea conform art.16 alin.1, lit.a cod pr.pen., argumentând că faptele nu există în materialitatea lor, nefiind descrise actele materiale care le compun în varianta infracțiunii continuate după cum astabilit și instanța de trimitere prin decizia de casare.

Curtea verificând sentința apelată în raport de criticile formulate, de actele și lucrările dosarului și de dispozițiile legale ce au incidență în cauză dar și sub toate aspectele de fapt și de drept astfel cum prevede art.417 alin.2 cod pr.pen., în limitele impuse de art.425 din același cod, constată că este afectată legalitatea și temeinicia acesteia pentru considerentele care succed:

Este de netăgăduit că această cauză se află în al doilea ciclu procesual ca urmare a soluției de admitere a recursurilor tuturor inculpaților exercitate împotriva deciziei penale nr. 39 din 21 februarie 2013 a Curții de Apel Ploiești, pe care a casat-o dispunând trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de apel, urmând ca odată cu rejudecarea apelurilor să fie analizate și celelalte critici formulate în recurs de inculpați.

Drept consecință, în această situație devin incidente prevederile art.425 alin.1 cod pr.pen. potrivit cărora instanța de rejudecare trebuie să se conformeze hotărârii instanței (de control judiciar) în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la soluționarea căii de atac.

În egală măsură, Curtea constată deopotrivă incidente dispozițiile art. 14 alin.1 din Legea nr.255/2013 conform cu care rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată ori de către instanța competentă, dispusă după intrarea în vigoare a Codului de procedură penală, se desfășoară conform legii noi, deoarece decizia nr.752 a fost pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție-Secția Penală la data de 4 martie 2014, după intrarea în vigoare a codului penal și a codului de procedură penală.

În acest cadru procesual, se constată că sentința penală nr. 49 din 28 martie 2011 pronunțată de Tribunalul Buzău este cea supusă controlului de legalitate și temeinicie al instanței de rejudecare, ca instanță de apel deoarece casarea în totalitate a deciziei nr. 39 din 21 februarie 2013 a Curții de Apel Ploiești și trimiterea cauzei spre rejudecare semnifică reluarea ciclului judecării de la momentul procesual al ultimului act de procedură păstrat, adică hotărârea primei instanțe de judecată.

Împotriva acesteia au exercitat apeluri inițial, atât inculpații-la data de 30 martie 2011-cât și Parchetul-structura D.N.A.-Serviciul Teritorial Ploiești-la data de 6 aprilie 2011.

Cum prin decizia dată în instanța de apel doar apelurile inculpaților au fost admise, iar cel al parchetului a fost respins iar această din urmă hotărâre a fost desființată în totalitate, rezultă că instanța de trimitere este obligată să reexamineze din nou toate apelurile exercitate fiindcă acestea nu au primit nicio dezlegare până în prezent așa încât nu se poate susține că apelul parchetului nu există sau că este inadmisibil în condițiile în care declarația de apel și motivarea acestuia au fost depuse în termenul legal, se află în dosar iar admisibilitatea acestuia este dată de împrejurarea că sentința primei instanțe este supusă căii ordinare de atac a apelului.

Ceea ce trebuie însă avut în vedere la examinarea tuturor apelurilor este principiul consacrat de dispozițiile art.418 cod pr.pen., al neagravării situației juridice a părții în propria cale de atac cât și limitele rejudecării impuse de decizia de casare ce trebuie raportată la art.425 alin.1 din același cod, așa cum a fost citat mai sus.

Drept urmare, Curtea constată că apelul exercitat de parchet a fost declarat în defavoarea tuturor inculpaților tinzând la agravarea situației lor juridice fiindcă s-a solicitat majorarea cuantumului pedepselor aplicate celor 20 de inculpați (fiindcă

pentru cel de-al 21-lea, Dinescu Viorel decedat pe parcursul judecării în primă instanță s-a dispus încetarea procesului penal).

Acest apel a fost respins însă parchetul nu a exercitat în continuare recurs deși hotărârea era supusă, la acea dată și acestei căi ordinare de atac astfel că menținând acest apel, după casarea cu trimitere spre rejudecare, apelantul-parchet nu poate solicita pedepse mai aspre atât în privința cuantumurilor cât și a modalităților de individualizare aplicate inculpaților de instanța de apel anterioară care a admis apelurile lor, a redus pedepsele și a dispus pentru 18 dintre ei o modalitate neprivativă de libertate, suspendând executarea sub supraveghere, așa cum s-a arătat deja, deoarece principiul neagravării situației în propria cale de atac își produce efectele în cadrul oricărei activități procesuale ulterioare admiterii căii de atac.

Pentru aceste motive Curtea va examina în fondul său și apelul declarat de parchet alături de cele ale tuturor inculpaților stabilind următoarele:

Principalul motiv pentru care instanța de recurs a desființat prima decizie dată în apel(nr.39 din 21 februarie 2013 a Curții de Apel Ploiești) a fost acela că niciuna dintre cele două instanțe inferioare nu au indicat în cuprinsul hotărârilor pronunțate actele materiale comise de fiecare dintre inculpați, nu au descris nici un act material de luare de mită și primire de foloase necuvenite și nu au precizat data comiterii acestora, modalitatea și împrejurările în care au fost săvârșite, probele concrete ce au dovedit comiterea fiecăruia, fiind cuprinse numai referiri globale, generale cu privire la toți inculpații și toate cele 7.897 acte materiale ale infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată.

Acest considerent face obligatorie pentru instanța de trimitere verificarea aspectelor legate de corecta instituire a răspunderii penale a fiecăruia dintre cei 20 de inculpați, acuzați de parchet și condamnați în primă instanță de săvârșirea următoarelor infracțiuni:

- Istvan Ion pentru 345 acte materiale de luare de mită și 3 acte materiale de primire de foloase necuvenite;
- Tomescu Georgeta pentru 131 acte materiale de luare de mită, 1 act material de primire de foloase necuvenite, Pascu Dan, pentru 1.657 acte materiale de luare de mită; Luca Georgeta - 53 acte materiale pentru luare de mită și 1 act material de primire de foloase necuvenite;
- Grecu Dan - 356 acte materiale de luare de mită;
- Tudorache Marian - 360 acte materiale de luare de mită;
- Iliesi Cristian Valeriu - 1922 acte materiale de luare de mită;
- Mocanu Mircea - 595 acte materiale de luare de mită;
- Neagoe Viorel Gigi - 180 acte materiale de luare de mită;
- Ghetu Maricica - 493 acte materiale de luare de mită;
- Ilie Gelu - 73 acte materiale de luare de mită;
- Toma Marilena - 40 acte materiale pentru luare de mită;
- Iancu Gabriel - 445 acte materiale de luare de mită;
- Țigău Mariana - 213 acte materiale de luare de mită;

- Pismiș (fostă Tătaru) Niculina - 160 acte materiale de luare de mită;
- Zgorcea Lucian - 94 acte materiale de luare de mită;
- Covrescu Liliana Carmen - 148 acte materiale de luare de mită;

- Micu Marian -126 acte materiale de luare de mită;
- Pădurean Tudora - 77 acte materiale de luare de mită;
- Blendea Mugurel Valentin - 414 acte materiale de luare de mită.

Instanța de trimitere a stabilit definitiv că tribunalul sau curtea de apel nu au descris în concret niciunul dintre aceste acte materiale ce însumează 7897 de acțiuni care, fiecare în parte, ar contura conținutul infracțiunilor de care au fost acuzați inculpații dar a trimis cauza spre rejudecare în instanța de apel datorită efectului devolutiv pe care calea de atac ordinară îl are prin efectul dispozițiilor art.417 alin.1 și 2 cod pr.pen., așa încât orice neajunsuri, lipsuri sau omisiuni pot și trebuie să fie complinite în procedura judiciară ce se desfășoară în fața instanței de apel.

Examinând în acest cadru acuzația penală pentru fiecare inculpat, Curtea constată că nu există în dosar probe certe de vinovăție, apte să ducă la stabilirea răspunderii lor penale mai presus de orice îndoială și care să răstoarne prezumția de nevinovăție astfel cum este reglementată de art.23 alin.11 din Constituția României și art.4 alin.1 și 2 cod proc.pen dar și ca element esențial al echității procedurii judiciare garantate de art.6 prf.1 și 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, prezumția de nevinovăție reprezintă unul dintre pilonii esențiali ai abordării europene a procesului penal, orice abdicare de la aceasta fiind de natură a afecta caracterul echitabil al procesului. O societate civilizată, guvernată de principiile statului de drept nu poate accepta ca responsabilitatea penală să fie angajată în mod arbitrar, fără derularea unei investigații serioase a cauzei penale, întemeiate pe probe concrete, certe și indubitabile de vinovăție în condițiile în care miza procesului penal este enormă, putând conduce la privarea de libertate, pierderea de bunuri sau a exercițiului unor drepturi și uneori chiar la extincția persoanei acuzate.

Nu există în cauza de față dovada incontestabilă a împrăjării că inculpatul Dinescu Viorel a decedat pe parcursul procesului penal de față, înainte de pronunțarea hotărârii primei instanțe din cauze legate de investigația ce se desfășura împotriva sa însă este de netăgăduit că pentru orice persoană, inculparea sa în cadrul unei proceduri penale provoacă o stare de neliniște, incertitudine și nesiguranță cu privire la libertatea sa mai cu seamă în situația în care se consideră nevinovată.

Potrivit art.103 alin.2 teza ultimă condamnarea unei persoane se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația penală a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Acuzarea s-a întemeiat din punct de vedere probator, conform rechizitoriului nr.1/P/2006 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a corupției-pe declarațiile unor angajați a două firme de comisionariat vamal SC Rilvan Serv SRL și SC Schenker SRL; înregistrările audio și video realizate de investigatorul sub acoperire Murat Erdis Ergun; procesele verbale de confruntare între inculpați și unii martori;denunțurile formulate de denunțătorii A.S. D., P. D., P. D., I.C. C., S.-M. M. A., I. B.E. și Sandu M. I.(fila 371);declarații de martori și declaratia inculpatului Pascu Dan care a admis că a primit sume cuprinse între 50.000 lei si 100.000 lei (ROL) de vreo 10 ori, de la persoane aparținând firmelor VRK; Air-Sol, Rilvan, GO Trans, Combi, Schenker, DHL Logistic, CIF Com, posibil și de la alții(fila 222. dosar urm.pen.)

Toți ceilalți inculpați trimiși în judecată au negat constant și permanent învinuirea de la prima declarație până în prezent (filele 169-607 vol.VIII dosar urm.pen. și filele 31-51 vol. Supliment 1 dosar fond).

Analizând punctual și individual acuzația pentru fiecare inculpat prin prisma dovezilor administrate pe întreg parcursul procesului penal, Curtea constată că niciunul dintre cele 7897 acte materiale de luare de mită și respectiv de primire de foloase necuvenite nu este dovedit pentru a se putea stabili data, locul și circumstanțele de fapt în care a fost comis în concret, așa cum s-a decis prin hotărârea instanței de trimitere.

Sub un prim aspect, actul de trimitere în judecată se referă exclusiv la două societăți de comisionariat vamal care au oferit inculpaților sume de bani pentru urgentarea îndeplinirii atribuțiilor lor de serviciu ca lucrători vamali la Biroul vamal Otopeni, respectiv SC Rilvan Serv SRL și SC Schenker SRL, astfel că orice referiri la alte societăți comisionare nu pot fi ținute în seamă, neavând legătură cu acuzația penală descrisă prin actul de inculpare.

Au fost audiați în primă instanță martorii: Ș. O. F. (agent cargo la Air Sol Import-Export SRL), Ș. V. (Air Sol Import-Export SRL), M.F. M., G. I., D. E. M. (SC Delamode România SRL), B. L. (curier la SC GO Trans 98 SRL), T.C. (șofer la VRK Expedition SRL), C. C. (SC România Combi SRL), B.C., D.V. G. și S.S. (angajate la SC Teen Transro SRL), D. I. C. (comisionar vamal la SC Factor Expedition SRL), I.V. (șofer la SC Teen Transro SRL), I. G. C., D. D., I.D., P. D. și T. I. A. (filele 41-47 și 76-87 și 165 vol.III dosar fond) angajați sau directori la unele din cele 42 de societăți de comisionariat vamal care și-au desfășurat activitatea în cadrul Biroului vamal Otopeni în perioada de referință, adică decembrie 2005-septembrie 2006, conform adresei nr. JR 67957/13 dec.2010 a Autorității Naționale a Vămirilor, martorii declarând că îi cunosc pe inculpați, au lucrat cu aceștia dar nu le-au dat niciodată bani pentru lucrările pe care le întocmeau și eliberau în aceeași zi precum și că datorită diferenței de curs valutar, atașau la lucrări sumele pe care le aveau de achitat pentru a nu pierde timp cu efectuarea separată a acestei plăți astfel că în unele imagini foto efectuate în mediu ambiental, se observă că lucrătorul vamal restituie lucrarea împreună cu o sumă de bani modică sau infimă.

Pe de altă parte, investigația penală a demarat prin prezentarea în grup, a 6 denunțatori, între 20, 25 și 27 septembrie 2006 și pentru același motiv la sediul Direcției Naționale Anticorupție unde au depus autodenunțuri cu conținut identic (filele 97-100, 109-113, 247-249, 309-311, 350-353, 418-420 vol.II dosar urm.pen).

Astfel denunțatorii: A. S. D. (SC Rilvan Serv SRL), C. V. (SC Rilvan Serv SRL), S.-M. M.A. (SC Rilvan Serv SRL), S. B.G. (SC Rilvan Serv SRL), P. D. (SC Rilvan Serv SRL) S. T. M.L. (SC Schenker SRL) și I. B. E. (SC Schenker

SRL) audiați ca martori (filele 434-439 vol.I și filele 286-289 vol.II dosar fond) au susținut că s-au deplasat cu toții la sediul DNA la inițiativa lui A. S. pentru a reclama lucrătorii vamali și modul lor de lucru însă din examinarea conținutului declarațiilor lor date atât la urmărirea penală cât și în primă instanță rezultă împrejurări vagi, abstracte și generale care nu permit Curții să stabilească actele materiale de luare de mită pretins comise de inculpați.

Martorul A. S. D. a susținut că în calitate de director la SC Rilvan Serv SRL și-a desfășurat activitatea la Biroul vamal Otopeni și a descris modul de lucru în privința declarațiilor vamale care treceau prin cele 4 compartimente (repartiție, documentar, control fizic și liber de vamă) unde inculpații din cauza de față își exercitau atribuțiile de lucrători vamali, pretinzând că prin angajații săi, denunțatorii:C.V., S.-M.M. A., S.B. G., P. D. le dădea câte 400.000 lei vechi (40 lei) pentru fiecare lucrare, adică 100.000 lei vechi(10 lei) pentru fiecare din cei 4 vameși corespunzător compartimentelor vamale, cu mențiunea că niciodată vreunul dintre angajați nu i-a spus că vameșii au pretins bani.

El a mai declarat că a recurs la acest mod de lucru în vama Otopeni pentru urgentarea lucrărilor vamale care erau lăsate la sfârșitul zilei, riscând să-și piardă clienții menționând că el a fost cel care a stabilit sumele pentru fiecare lucrare și compartiment precum și că nu a încercat niciodată să vadă dacă lucrătorii vamali și-ar fi făcut datoria la fel de urgent dacă nu le-ar fi dat bani.(filele 1029-1030 vol.III dosar curtea de apel primul ciclu procesual).

El a mai pretins că sumele oferite drept mită proveneau din dividendele societății fiind înregistrate în contabilitate însă această ultimă afirmație a fost contrazisă de contabila societății, martora B.M.(filele 1027-1028 dosar curtea de apel primul ciclu procesual) și de asociatul unic și administratorul și directorul general al societății SC Rilvan Serv SRL, martorul C. D.-audiat ca martor în ședința de judecată din 30 ianuarie 2015(fila 557 vol.II curtea de apel).

Martorul P. D.-alergător în vamă angajat al SC Rilvan Serv SRL a declarat că personal a dat bani inculpaților:Tătaru Niculina, Tudorache Marian, Micu Marian, Zgorcea Lucian, Tigău Mariana, Covrescu Liliana, Toma Marilena, Ghetu maricica, Neagoe Viorel, Mocanu Mircea, Tomescu Georgeta și Grecu Dan în condițiile în care șeful său A. S.D. i-a spus că dacă nu dă bani, lucrările vor fi întârziate însă nu a furnizat decât aspecte generale și abstracte privind mecanismul creat ceea ce face imposibilă conturarea vreunui act material de luare de mită cu dată, loc și împrejurări efective de comitere, astfel cum impun rigorile legii penale(filele 196-201 vol.II dosar urm.pen.și 438 vol.I dosar fond).

Curtea constată că învinuiri abstracte și generale ce generează imposibilitatea obiectivă de a identifica vreun act material de luare de mită se regăsesc și în declarațiile denunțătorilor S. M. M. A., C.V., I.C.C., S. T. M. L., I. B. E., S. B.G., P. D..

Această din urmă martoră a susținut în fața instanței de fond că nu a dat personal niciodată bani vameșilor-inculpați pe care îi cunoaște și că numai din discuțiile cu colegii săi, angajați de asemenea la SC Rilvan Serv SRL ar fi aflat că A. S. le dădea bani pentru a-i duce în vamă cu scopul urgentării lucrărilor(fila 439 vol.I dosar fond).

Martorul denunțător C. V., magaziner la SC Rilvan Serv SRL a susținut că a primit de la șeful său A. S. câte 400.000 lei vechi(40 lei) pentru fiecare lucrare vamală la care atașa cu o agrafă, suma de câte 100.000 lei(10 lei) când aceasta ajungea la cele 4 compartimente ale vămii, oferind aceste sume de bani, de fiecare dată și în mod repetat inculpaților: Iancu Gabriel, Istvan Ion, Covrescu Liliana Carmen, Grecu Dan, Dinescu Viorel, Pascu Dan, Toma Georgeta, Mocanu Mircea, Tudorache Marian, Pădurean Tudora, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Toma Marilena, Ilie Gelu, Țigău Marilena, Zgorcea Lucian, Micu Marian și Blendea Mugurel precum și în două rânduri inculpatului Iliesi Cristian(filele 109-115 vol.II dosar urm.pen și fila 999-1003 dosar curtea de apel primul ciclu procesual).

Martorul denunțator I. C.n C., angajat la SC Rilvan Serv SRL a confirmat același mod de lucru susținând că a dat în mod repetat bani inculpaților: Covrescu, Pădurean, Luca, Neagoe, Țigău și Blendea precum și împrejurarea că la inițiativa șefului său, A., împreună cu alți colegi, au fost urcați în două mașini și duși la sediul DNA pentru a face denunțuri (filele 309-317 vol.II dosar urm.pen.și filele 286-287 vol.II dosar fond)

Martorul denunțator S. M.M.A. a susținut că de la șeful său A. S. D. a aflat, începând cu anul 2004 când a devenit angajatul SC Rilvan Serv SRL că trebuia să dea bani vameșilor pentru a urgenta lucrările de vămuire astfel că primea în acest scop câte 400.000 lei (40 lei) pentru fiecare lucrare și cu o agrafă atașa la lucrare câte o bancnotă de 100.000 lei(10 lei) pentru fiecare dintre cele 4 compartimente fără ca vreunul dintre lucrătorii vamali să-i pretindă însă îi restituiau lucrarea avizată, dar fără bani.El a susținut că i-a mituit repetat astfel pe toți inculpații cu excepția lui Pascu Dan, Iliesi Cristian Valentin, Ghetu Maricica și Toma Marilena(filele 247-251 și 430-vol.II dosar urm.pen. și dosar curtea de apel primul ciclu procesual)

Martorul-denunțator S. T. M.L., angajat la SC Schenker SRL a susținut că a dat în mod repetat bani tuturor inculpaților, el stabilind suma-cuprinsă între 50.000-100.000 lei(5 lei-10 lei) funcție de lucrare deoarece, la angajare în anul 2002 a aflat că așa se procedează pentru urgentarea lucrărilor.Banii erau primiți de la șefa lui Lungulescu Ioana dar că împreună cu colegul său I. B. E. hotărau uneori să nu dea bani lucrătorilor vamali pentru că angajatorul îi presa să dea cât mai puțin cu prilejul vămuirii iar în fiecare dimineață stabileau amândoi care lucrări sunt urgente sau unde clienții le cereau urgentarea operațiunilor(filele 418-430 vol.II dosar urm.pen. și fila 569 vol.II dosar curtea de apel primul ciclu procesual)

Și acest denunțator, martorul I. B. E., angajat de asemenea la la SC Schenker SRL (filele 350-362 vol.II dos.urm.pen. și 288-289 vol.II dosar fond) i-a nominalizat pe inculpați cu excepția lui Ilie Gelu, cxa fiind lucrătorii vamali cărora le-a dat repetat sume de bani, precizând că fiindu-i teamă pentru că le dădea mită, s-a hotărât să formuleze denunțul, după ce a aflat de reținerea inculpaților.

Deși activitatea desfășurată de acești martori denunțatori, așa cum ei înșiși au recunoscut-o denunțându-se în fața procurorului și apoi confirmând-o în fața instanțelor de judecată, are evident caracter infracțional fiindcă actele materiale repetate de mituire a inculpaților din cauza de față sunt corelative celor de luare de mită pretins a fi comise de cei 21 de lucrători vamali trimiși în judecată prin rechizitoriul nr.1/P/2006 emis la 7 decembrie 2007 de Parchetul ICCJ-D.N.A-Secția de Combatere a Corupției, față de toți au fost dispuse soluții de netrimitere în judecată(scoatere de sub urmărire penală sau neînceperea urmăririi penale)și sancționarea cu amenzi administrative reținându-se de organul de urmărire penală că faptele lor nu prezintă gradul de pericol social al unor infracțiuni(filele 478-491 vol.II curtea de apel-rezoluția din 5 sept.2013 și rechizitoriul nr.1/P/2006 emis la 7 decembrie 2007, ambele ale Parchetul ICCJ-D.N.A-Secția de Combatere a Corupției).

Un rol semnificativ în ansamblul probator pe care s-a fundamentat acuzația penală așa cum rezultă din partea expozitivă a actului de trimitere în judecată îl constituie activitatea investigatorului sub acoperire M. E. E.din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române „angajat,, la SC Rilvan Serv SRL și care a fost autorizat prin ordonanța procurorului din 9 februarie 2006 să desfășoare acțiuni specifice în perioada februarie-

mai 2006 în cadrul Biroului vamal Otopeni, în calitate de comisionar vamal pentru a descoperi, identifica făptuitorii și a obține mijloacele de probă necesare inculpării lor.

În acest scop, investigatorul sub acoperire a întocmit 104 procese verbale de investigație și a înregistrat folosind tehnică audio-video ambientală, imagini fixate ulterior pe suporturi optice CD, puse la dispoziția organelor judiciare ca mijloace de probă.

Citând cele 104 procese-verbale întocmite de investigatorul sub acoperire, actul de trimitere în judecată a enumerat acte materiale infracționale pretins comise de inculpați punctual, referindu-se la constatările făcute de investigator(filele 37-94 din rechizitoriul vol.I dosar urm.pen.) dintre care Curtea reține exemplificativ următoarele situații:

-Fila 64 a rechizitoriului, pct.46, procesul-verbal din 20 martie 2006 întocmit de investigatorul sub acoperire M. E. E.: „în jurul orelor 14.00 mă aflu în zona birourilor vamale Globe Ground pentru a lua un liber de vamă.În acel moment am văzut cum declaranți vamali de la V.R.K.(Ramirez) și C. de la Go Trans și Aurora-20-22 ani, 1,55-1,60, brunetă, s-au apropiat de biroul vameșului P. D. și au scos din buzunare câte o bancnotă de 100.000 lei pe care le-a lăsat pe biroul acestuia „

-Fila 82 a rechizitoriului, pct.80, procesul-verbal din 4 aprilie 2006 întocmit de investigatorul sub acoperire M. E. E. „ la ora 9.30 am fost chemat de directorul R.care mi-a spus că azi T.și V. lipsesc și că eu trebuie să rezolv lucrările pe terminalul Globe Ground.Mi-a spus să îmi iau bani pentru lucrări după care s-a oprit și mi-a spus că vine să mă prezinte în vamă și să le spună la vameși că bani pe lucrări le va da el seara, totodată m-a pus să întocmesc o listă cu lucrări, vameși de documentar, vameși de fizic.În jurul orelor 10.45 mă aflu în zona birourilor vamale Globe Ground pentru a lua un liber de vamă.În acel moment l-am văzut pe L. de la Go Trans care i-a dat vameșului p.o lucrare să o înregistreze după care i-a dat o bancnotă de 100.000 lei,,

-Fila 55 a rechizitoriului, pct.31, procesul-verbal din 14 martie 2006 întocmit de investigatorul sub acoperire M.E. E., după aceasta C. (C. C. de la SC România Combi) s-a deplasat la biroul vameșului N. unde i-a dat și acestuia două bancnote de 100.000 lei,,

-Fila 91 a rechizitoriului, pct.100, procesul-verbal din 19 aprilie 2006 întocmit de investigatorul sub acoperire M. E. E. „în jurul orelor 10.10 mă aflu în zona birourilor vamale Globe Ground.În acel moment l-am văzut pe declarantul vamal E. 25-30 ani, 1.65-1.70m., păr șaten, ochi albaștri de la firma Delamode care i-a dat vameșului P.dan o lucrare după care a scos mai multe bancnote de 100.000 lei și 50.000 lei și i-a întins acestuia una dintre ele(nu am văzut valoarea bancnotei).

Curtea a citat cu titlu de exemplu procese-verbale întocmite de investigatorul sub acoperire care se referă la inculpatul Pascu Dan tocmai datorită faptului că acesta este singurul dintre inculpați care a recunoscut primirea ocazională a unor sume mici de bani în condițiile și cu argumentele care au fost menționate în declarațiile date, dar consideră că nici în această situație dovada certă și de necontestat a infracțiunilor de luare de mită în formă continuată nu a fost făcută nici pentru acesta nici pentru ceilalți 19 inculpați, pentru motivele ce se vor arăta în continuare și care sunt deplin valabile în privința tuturor inculpaților:

Potrivit art.103 alin.1 și 3 cod pr.pen., hotărârea de condamnare(..)nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorului ori ale martorilor protejați deoarece probele nu au o valoare dinainte stabilită fiind

supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză.

Drept urmare, informațiile furnizate de investigatorul sub acoperire M. E.E.trebuiau confirmate de martorii mituitori la care acesta se referă folosind, în exemplele de mai sus, apelativele:R. de la V.R.K, C.de la Go Trans, L. de la Go Trans, C. de la SC România C. și E. de la Delamode care în realitate sunt martorii: T. C., B.L., C. ., D. M. E..

Ei au fost audiați în condiții de contradictorialitate și publicitate, în prezența părților, declarând că nu au oferit niciodată sume de bani inculpaților infirmând consemnările din procesele-verbale ale investigatorului sub acoperire.

În egală măsură, însuși investigatorul sub acoperire M. E. E. a fost ascultat nemijlocit în primă instanță, la termenul de judecată din 18 februarie 2011 (filele 669-674 vol.II dosar curtea de apel) când a declarat, contrar denunțatorului A.S. Dumitru deși a fost „angajat„ la firma acestuia SC Rilvan Serv SRL, că banii dați cu titlu de mită inculpaților lucrători vamali nu proveneau din dividendele societății ci erau dați de clienții firmei de comisionariat vamal; că personal niciodată nu a dat bani vreunuia dintre inculpați acceptând că aparatura video pe care a purtat-o asupra lui în scopul obținerii de probe în acuzare nu a surprins întotdeauna momentul remiterii sumelor de bani oferiți de alergătorii în vamă pentru obținerea urgentării lucrărilor.

În plus, investigatorul sub acoperire M. E. E.a susținut că i-a însoțit în vamă pe denunțatorii C. V., P. D.și P. D. dar că a întocmit procese-verbale de investigație numai pentru situațiile constatate personal, recunoscând în instanță pe unii dintre inculpați(filele 262-264 vol III dosar fond).

În privința celorlalți 19 inculpați, situația privind contradicțiile ireconciliabile între consemnările din procesele-verbale ale investigatorului sub acoperire M.E. E. și martorii mituitori este identică cu cea stabilită mai sus referitoare la inculpatul Pascu Dan, astfel cum se va arăta în continuare exemplificativ:

-procesul-verbal nr.7 din 24 februarie 2006 privește pe inculpatul Iliesi Cristian Valentin care în jurul orelor 14.30 a primit de la F. de la Air Sol cel puțin 100.000 lei.

Martorul Ș.F. O., angajat la SC Air Sol Import Export SRL a declarat, inclusiv în fața acestei curți de apel că nu a oferit nicio sumă de bani vreunui inculpat;

- procesul-verbal nr.37 din 12 aprilie 2006 privește pe inculpatul Iancu Gabriel care în jurul orelor 13.25 a primit de la denunțatorul P. D. suma de 100.000 lei. Pe imaginea video AV S 06 se distinge clar refuzul inculpatului.

-procesul-verbal nr.71 din 29 martie 2006 privește pe inculpatul Neagoe Viorel Gigi consemnându-se că I. G. se apropie de biroul acestuia unde pune suma de 100.000 lei împreună cu lucrările. Pe imaginea video stocată pe CD 17,/1 din 29.03. investigatorul sub acoperire a filmat biroul neocupat al inculpatului iar martora I. G. a negat cu prilejul audierii că ar fi dat vreodată mită oricărui dintre inculpați, împrejurare confirmată de șeful ei, martorul R. Z.care a susținut că societatea sa de comisionariat vamal nu a dat bani lucrătorilor vamali.

-procesul-verbal din 8 martie 2006 privește pe inculpatul Blendea Mugurel Valentin în care investigatorul sub acoperire a consemnat că l-ar fi văzut pe denunțatorul S. M.M. A. că a intrat în biroul inculpatului având în mână suma de 100.000 lei iar la ieșire nu o mai avea, făcând mențiunea că aspectul a fost înregistrat

video dar imaginea respectivă nu se regăsește printre cele înregistrate pe suportii optici CD puși la dispoziția instanței.

-procesul-verbal nr.30 din 31 martie 2006 privește pe inculpatul Istvan Ion despre care investigatorul sub acoperire a consemnat că l-a văzut pe V. de la Air Sol (28-30 ani, 1.70-1.75m., păr șaten, poartă ochelari-adică Ș. V. de la SC Air Sol Import-Export) cum i-a dat vameșului Istvan Ion o lucrare să semneze, după care i-a dat mai multe bancnote fără să vadă de care și câte.

Martorul Ș.V. nu a confirmat că ar fi dat vreunui dintre inculpați vreo sumă de bani cu titlu de mită (filele 492-493 vol.II dosar urm.pen.) iar pentru acest act material, procurorul a dispus scoaterea de sub urmărire penală chiar prin rechizitoriu(fila 216) însă prima instanță a reținut procesul-verbal respectiv ca fiind mijloc de dovadă împotriva inculpatului Istvan Ion.

-procesul-verbal nr. 48 privește pe inculpata Ghetu Maricica, investigatorul sub acoperire consemnează că F.Ș. de la Air-Sol îi dă peste birou suma de 100.000 lei dar acest martor a negat inclusiv în instanța de apel la termenul de judecată din 5 martie 2015(fila 625 vol.II curtea de apel) că ar fi dat mită vreunui inculpat.

-procesul-verbal din 21 martie 2006 se referă la inculpata Pismiș(fostă Tătaru) Niculina și în care investigatorul sub acoperire a consemnat că în jurul orei 14.10 l-a văzut pe V. C. cum a scos din buzunar o bancnotă de 100.000 lei pe care i-a dat-o vameșei.

Verificând concordanța acestei împrejurări cu realitatea operațiunilor de procesare a declarațiilor vamale așa cum rezultă din evidența sistemului informatic Asycuda, Curtea constată că în ziua de 21 martie 2006 comisionarul vamal SC Rilvan Serv SRL a avut repartizate la această inculpată 4 lucrări la orele:12.55.42; 12.54.26;15.55.49 și 16.31.01(filele 156-160 vol.II dosar fond și filele 150-154 vol.III curtea de apel)

-procesul-verbal nr.26 din 24 martie 2006 se referă la inculpatul Ilie Gelu și în care investigatorul sub acoperire a consemnat că la orele 15.27 în timp ce se afla în zona birourilor F. M. l-a văzut pe M. S. că a scos din buzunar o bancnotă de 100.000 lei pe care, după ce s-a apropiat de biroul vameșului G. I. i-a dat-o acestuia precum și că împrejurarea a fost filmată însă pe înregistrarea video apare mituitorul într-un birou gol peste care se apleacă, părând a lăsa ceva fără a exista indicii minime că ar fi vorba de o sumă de bani.

- procesul-verbal nr.23 din 21 martie 2006 îl privește pe inculpatul Zgorcea Lucian iar investigatorul sub acoperire a consemnat că el însuși i-a dat declarația de vămuire spunându-i că a fost trimis de T.(P. D.) și că a scos marfa, așteptând verificarea ei însă în CD nr.12 cadrul 5 este filmată desfășurarea efectivă a controlului fizic în care apare un alt mituitor-C.V. alături de investigator-și nici o imagine despre vreo sumă de bani.

-procesul-verbal nr.33 din 5 aprilie 2006 se referă la inculpatul Tudorache Marian și în care investigatorul sub acoperire consemnează că în jurul orei 10.45 se afla în zona birourilor vamale Globe Ground pentru a lua un liber de vamă și în acel moment l-a văzut pe P. D. zis Titi că a scos o bancnotă de 100.000 lei, s-a apropiat de biroul vameșului T. M. și i-a dat-o acestuia.

În realitate, martorul-denuțător P. M. fiind audiat, nu a confirmat această împrejurare concretă, el referindu-se în cuprinsul declarațiilor la aspecte generale și

abstracte, fără a putea individualiza niciun act material de luare de mită al vreunui dintre inculpații din această cauză, așa cum s-a reținut în cele ce preced.

-procesul-verbal nr.14 din 8 martie 2006 o privește pe inculpata Covrescu Liliana Carmen despre care investigatorul sub acoperire a consemnat că a primit mită de la martorul P. D.angajat la SC Rilvan Serv SRL însă din adresa nr.15614 din 6.04.2010 a Biroului Vamal Otopeni-Vama Otopeni Mărfuri ce are anexată situația declarațiilor vamale rezultă că în respectiva zi această inculpată nu a soluționat nicio declarație vamală a comisionarei SC Rilvan Serv SRL.

-procesul verbal nr.48 din 8 mai 2006 se referă la inculpata Țigău Mariana despre care investigatorul sub acoperire a consemnat că a primit suma de 200.000 lei(20 lei) de la declarantul vamal I. B.-angajat al firmei SC Schenker SRL însă la fel ca și în cazul inculpatei Covrescu, prin adresa nr.68354/15.decembrie 2010 a Biroului Vamal Otopeni-Vama Otopeni Călători s-a comunicat că în respectiva zi inculpata nu a avut în lucru nicio declarație vamală de la respectiva societate.

-procesul-verbal din 21 martie 2006 o privește pe inculpata Tomescu Georgeta fiind întocmit de investigatorul sub acoperire care a consemnat că îl însoțea pe martorul denunțator C. V. și care i-ar fi dat inculpatei una sau două bancnote de 100.000 lei(10 lei) după ce i-a semnat niște acte precum și mențiunea înregistrării video a acestei secvențe.

Înregistrarea din aceeași dată nr.136_21.03_2006_10 ptr.intervalul 00.35-00.55 confirmă doar că inculpata Tomescu Georgeta se afla la ghișeu când a primit niște documente de la C. V.pe care i le-a restituit în scurt timp dar fără a fi observată vreo sumă de bani.

- tot la 21 martie 2006 investigatorul sub acoperire M. E. E. a întocmit și procesul-verbal nr.23 privindu-l pe inculpatul Mocanu Mircea însă pentru pretinsa faptă descrisă în acesta în termenii un declarant de la Air- Sol a palmat 2 bancnote de 100.000 lei si le-a lasat pe biroul lui Mocanu Mircea, procurorul a dispus scoaterea de sub urmărire penală.Cu toate acestea, prima instanță a reținut ca fiind unul dintre cele 595 de acte materiale infracționale comise și dovedite ca atare, dispunând condamnarea sa.

- În procesul-verbal. nr. 18 întocmit de investigatorul sub acoperire cu privire la inculpatul Grecu Dan se consemnează că,, un declarant vamal necunoscut, s-a aplecat peste biroul lui Grecu Dan si i-a lasat o bancnota de 100.000 lei” iar în procesul-verbal.nr. 24 referitor la același inculpate investigatorul sub acoperire consemnează că T. C., zis R., i-a dat o bancnotă de 100.000 lei însă acest martor a negat cu prilejul audierii sale în instant că ar fi dat vreo sumă de bani oricărui dintre inculpații din dosar.

-procese-verbale din 4 și 11 aprilie 2006 o privesc pe inculpata Toma Marilena (pct.81și 88 din rechizitoriu-filele 82 și 86 vol.I dosar urm.pen.) în care investigatorul sub acoperire M.E. E. consemnează că „la ora 15.35 un declarant vamal neidentificat(de la Triton Internațional Cargo-25-30 ani, șaten, negricios-) a scos din buzunar mai multe bancnote de 100.000 lei și apropiindu-se de biroul vameșei T. i-a dat acesteia”. Iar la ora 11.05.32”un declarant vamal de la firma Go Trans se întinde și lasă pe biroul lucrătorului vamal T.M. o bancnotă de 100.000 lei după care pleacă”

- în privința inculpatei Cîrjă Marilena (fostă Toma) Curtea nu a identificat niciun proces-verbal întocmit de investigatorul sub acoperire M. E. E. care, în primă instanță nu a putut-o identifica în sala de judecată.

Pe baza acestor mijloace de probă, prima instanță a considerat ca fiind dovedită dincolo de orice îndoială, acuzația penală și a stabilit răspunderea penală a tuturor inculpaților pentru infracțiunile de luare de mită în formă continuată prev.de art.254 alin.1 și 2 cod penal rap.la art.6 și art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 cod penal anterior respectiv primire de foloase necuvenite prev.de art.256 cod penal anterior rap.la art.6 și art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 cod penal anterior.

Pentru a stabili numărul actelor materiale infracționale săvârșite de fiecare dintre cei 20 de inculpați, procurorul și apoi prima instanță au reținut că potrivit adresei nr. 12842/7.03.2007 emisă de Biroul Vamal Otopeni depusă la fila 10 din vol.IV al dosarului de urmărire penală, comisionarului vamal S.C. Rilvan Serv. SRL. i-au fost atribuite codurile C.V.175, 2 ROCV175 și 3 ROCV175 iar comisionarului vamal SC.Schenker SRL codurile C.V.146, 2 ROCV146 și 3 ROCV146.

De aceea, s-a stabilit mai sus că numai actele materiale referitoare la aceste două societăți de comisionariat vamal constituie activitatea infracțională avută în vedere de actul de inculpare care, printr-un mecanism aritmetic de calcul, însușit de prima instanță așa cum se va arăta, a stabilit numărul de acțiuni de luare de mită și respectiv de primire de foloase necuvenite pretins săvârșite de fiecare dintre inculpați.

Astfel, având în vedere codurile utilizate de acești comisionari vamali, pe perioada cuprinsă între 2 decembrie 2005 - 30 decembrie 2005 (filele 12-20, respectiv 47-50) și 3 ianuarie 2006-20 septembrie 2006 (filele 68-368 - perioada când codurile CV au fost înlocuite cu codurile 1,2,3,ROCV) Biroul Vamal Otopeni a întocmit înscrisuri denumite anexe în care sunt menționate toate declarațiile vamale ale acestor 2 comisionari vamali, precum și numele lucrătorilor vamali de la compartimentele: documentar, fizic, liber de vamă și repartiții ce au prelucrat aceste declarații vamale (potrivit numărului de ștampilă folosită de fiecare lucrător vamal).

Pe baza acestor situații și luând în considerare declarațiile martorilor denunțatori și procesele-verbale ale investigatorului sub acoperire din care prima instanță a prezumat că ar rezulta primirea unei sume drept mită în valoare de 10 lei (100.000 lei) s-a stabilit numărul total al actelor materiale și suma totală primită de fiecare inculpat cu titlu de mită pentru perioada decembrie 2005-septembrie 2006 ce corespunde pretensei activității infracționale.

Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit însă prin decizia de rejudecare că nu există în hotărârea primei instanțe (dar nici în cea a apelului pronunțată în primul ciclu procesual și care fost desființată în totalitate din acest motiv) o descriere a faptelor inculpaților : Istvan Ion, Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Ilesiu Cristian Valentin, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Toma Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin, a formei și gradului de vinovăție al acestora, ambele instanțe limitându-se să menționeze că și-au însușit raționamentul procurorului referitor la numărul actelor materiale infracționale pentru care a dispus trimiterea în judecată.

În același timp, instanța de judecată a stabilit că nu există în hotărârile anterioare descrierea vreunui dintre actele materiale de luare de mită și primire de foloase necuvenite în sensul că nu s-a precizat data comiterii acestora, modalitatea și împrejurările în care au fost săvârșite, probele ce au dovedit comiterea fiecăruia, fiind cuprinse numai referiri globale, generale cu privire la toți inculpații și toate cele 7.897 acte materiale ale infracțiunilor.

Modalitate de soluționare a acțiunii penale de către prima instanță este greșită atât în privința stabilirii valorii probatorii a declarațiilor persoanelor care au comis actele materiale de dare de mită dar care, și în opinia Curții de apel, au beneficiat nelegal de cauza de nepedepsire prevăzută de art.255 alin.3 cod penal anterior fiind considerați denunțatori și sancționați administrativ cu argumentul că faptele lor nu prezintă gradul de pericol social pentru a fi socotite infracțiuni, cât și a proceselor-verbale întocmite de investigatorul sub acoperire ar mai cu seamă datorită presupunerii unei activități infracționale continuate fără excepție prin luarea în considerare, fără nicio justificare obiectivă, a numărului total de declarații vamale ale celor 2 comisionari vamali SC Rilvan Serv SRL și SC Schenker SRL prelucrate de fiecare dintre inculpați, identificați după ștampilele folosite pentru a stabili numărul actelor materiale infracționale.

Existența infracțiunii de luare de mită presupune verificarea de către instanța de judecată a elementelor constitutive factuale intrinseci precum timpul și locul comiterii faptei, identificarea funcționarului mituit și a actului pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea căruia s-a săvârșit fapta, persoana mituitorului și indicarea deopotrivă a mijloacelor de probă care o dovedesc dincolo de orice îndoială rezonabilă mai cu seamă pentru ipoteza condamnării persoanei trimise în judecată.

Lipsa descrierii fiecărui act material infracțional dintre cele 7897 cât totalizează pretinsa activitate infracțională a tuturor inculpaților, atât din actul de inculpare cât și din hotărârea primei instanțe i-a plasat pe aceștia în imposibilitatea de a se putea apăra fiindcă acuzația penală nu le-a fost în mod concret adusă la cunoștință așa cum obligă exigențele unui proces echitabil în sensul dat de art.6 prf.1-3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului fiind în această situație privați de protecția pe care o conferă Convenția Europeană a Drepturilor Omului oricărui acuzat și care include și dreptul la informare cu privire la natura acuzațiilor.

Drept consecință, cum din analiza punctuală a mijloacelor de dovadă administrate în cauză, Curtea nu a putut identifica niciun act material de luare de mită sau de primire de foloase necuvenite, care să fie susținut probator în condiții legale adică cu respectarea art.103 cod pr.pen. sus-citat, procesele-verbale întocmite de investigatorul sub acoperire și planșele foto ce transpun pe suport de hârtie înregistrările video cu echipament tehnic special efectuate în cadrul activității specifice autorizate a investigatorului M. E.E. și din examinarea cărora nu rezultă concret momentul luării sumelor de bani ce constituie mita în varianta primirii acestora fără a fi pretinse și sau a acceptării fără a fi refuzate(filele 138-498 vol.III dosar urm.pen.) nu sunt apte prin ele însele să susțină acuzația penală gravă prin numărul actelor materiale presupus a fi săvârșite, adusă inculpaților după cum urmează:Grecu Dan - 356 acte materiale de luare de mită; Tudorache Marian - 360 acte materiale de luare de mită;Iliesi Cristian Valeriu - 1922 acte materiale de luare de mită; Mocanu Mircea - 595 acte materiale de luare de mită; Neagoe Viorel Gigi -

180 acte materiale de luare de mită; Ghetu Maricica - 493 acte materiale de luare de mită; Ilie Gelu - 73 acte materiale de luare de mită; Toma Marilena - 40 acte materiale pentru luare de mită; Iancu Gabriel - 445 acte materiale de luare de mită; Țigău Mariana - 213 acte materiale de luare de mită; Pismiș (fostă Tătaru) Niculina - 160 acte materiale de luare de mită; Zgorcea Lucian - 94 acte materiale de luare de mită; Covrescu Liliana Carmen - 148 acte materiale de luare de mită; Micu Marian - 126 acte materiale de luare de mită; Pădurean Tudora - 77 acte materiale de luare de mită și Blendea Mugurel Valentin - 414 acte materiale de luare de mită.

Având în vedere că la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să își întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe, complete și decisive pentru a susține dincolo de orice îndoială răspunderea penală, Curtea constată că în cauza de față mijloacele de dovadă constând preponderent în activități specifice desfășurate de agent al statului infiltrat autorizat în mediul profesional în care își exercitau atribuțiile de serviciu, conțin informații îndoielnice tocmai cu privire la vinovăția făptuitorilor astfel că, din acest motiv, instanța de ultim control judiciar a stabilit că nu au fost identificate actele materiale, nu a fost descris niciunul dintre ele, nu au fost precizate data comiterii acestora, modalitatea și împrejurările în care au fost săvârșite, probele ce au dovedit comiterea fiecăruia, fiind cuprinse numai referiri globale, generale cu privire la toți inculpații și toate cele 7.897 acte materiale ale infracțiunilor de luare de mită și respectiv de primire de foloase necuvenite.

Înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze în hotărârile pe care le pronunță pe probabilități rezultate în mod decisiv din declarațiile sau acțiunile agenților statului, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe certe, sigure și hotărâtoare în măsură să reflecte realitatea obiectivă fără vreun echivoc sau îndoială rezonabilă, așa cum a stabilit și instanța supremă prin decizia penală nr.3465 din 27 iunie 2007-publicată.

De altfel jurisprudența relevă dificultăți de probare a infracțiunilor de corupție, explicabile prin natura infracțiunilor, având în vedere că acestea implică de regulă doi autori distincți a două infracțiuni diferite - dare și luare de mită - persoane, care, de regulă nu au interesul să divulge fapta, când folosul este transmis pentru comiterea unei ilegalități.

În cauză, faptele sunt pretins petrecute într-un timp mai îndelungat iar nu instantaneu, trebuiau reconstituite, intervenind și problematica valorii probatorii a declarațiilor martorilor, care în această materie sunt de regulă probe indirecte, iar împrejurările dovedite cu aceste depoziții sunt fapte probatorii și nu fapte principale. Din principiul prezumției de nevinovăție rezultă că interpretarea probelor în materie penală se raportează la standardul in dubio pro reo, ceea ce implică și condiția certitudinii, a convingerii certe a vinovăției.

Totodată, administrarea echitabilă a probelor, ca parte a dreptului la un proces echitabil ocupă un loc preeminent într-o societate democratică și nu poate fi sacrificată în favoarea eficienței luptei împotriva corupției.

În dosarul de față nicio probă nu a demonstrat că inculpații au solicitat vreo sumă de bani, denunțatorul A. S. D. și angajații săi confirmând prin declarațiile date practica pe care societatea de comisionariat vama însăși a inițiat-o, așa cum s-a reținut mai sus când au fost analizate mijloacele de probă.

În egală măsură, martorii denunțatori, care au susținut mituirea inculpaților, fără a indica sumele efective și datele concrete ale acestor activități au fost sancționați administrativ ca urmare a soluțiilor de neurmărire penală date în favoarea lor cu argumentul că faptele pe care le-au comis nu prezintă pericol social fiind vădit lipsite de importanța care să le conferă caracter penal, însă acuizarea nu a motivat de ce faptele corelative acestora și imputate inculpaților ar avea un astfel de caracter câtă vreme inițiativa infracțională le-a aparținut.

De aceea, chiar dacă în fapt s-au administrat probe în sprijinul câtorva dintre acuzațiile aduse prin învinuire, iar pentru majoritatea nu există nici un fel de dovezi în condițiile în care actul de inculpare citează 104 acte ale investigatorului sub acoperire transpuse în procese verbale din totalul celor 7897, Curtea consideră că nu există probe suficiente, certe și clare de vinovăție pentru a pronunța condamnarea inculpaților.

Drept urmare, pentru toate considerentele ce preced, în baza art.421 pct.2 lit.a cod pr.pen., Curtea va admite apelurile declarate de inculpații: Iștvan Ion, Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valentin, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Cîrjă (fostă Toma) Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin împotriva sentinței penale nr.49 pronunțată la 28 martie 2011 a Tribunalului Buzău pe care o va desființa în parte și rejudecând:

Va descontopi pedepsele rezultante de câte 4 ani închisoare și pedepsele complementare de câte 2 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a, b și c(cu excepția dreptului de alege) cod penal anterior aplicate inculpaților: Iștvan Ion, Tomescu Georgeta și Luca Georgeta în pedepsele componente de câte 4 ani închisoare pentru infracțiunea de luare de mită în formă continuată prev.și ped.de art.254 alin.1 și 2 cod penal anterior rap.la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 cod penal anterior și de câte 6 luni închisoare pentru infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev.de art.256 cod penal anterior rap.la art.6 și 7 alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 cod penal anterior, pedepse ce urmează a fi repuse în individualitatea lor.

Apoi, în aplicarea art.5 cod penal, Curtea va constată că legea penală mai favorabilă tuturor inculpaților este codul penal anterior pe baza criteriului aprecierii globale și luând în principal în considerare tratamentul sancționator al infracțiunii continuate și al concursului de infracțiuni, după caz .

În baza art.17 alin.2 rap.la art.16 lit.alin.1 lit.c. și art.396 alin.5 cod pr.pen. Curtea va achita pe inculpații Iștvan Ion, Tomescu Georgeta și Luca Georgeta pentru comiterea infracțiunilor de: luare de mită în formă continuată prev.și ped.de art.254 alin.1 și 2 cod penal anterior rap.la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 cod penal anterior și pentru infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev.de art.256 cod penal anterior rap.la art.6 și 7 alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 cod penal anterior iar pe inculpații Pascu Dan, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valentin, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Cîrjă(fostă Toma) Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin pentru comiterea

infracțiunilor de: luare de mită în formă continuată prev.și ped.de art.254 alin.1 și 2 cod penal anterior rap.la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 cod penal anterior, înlăturând pe cale de consecință atât pedepsele accesorii și complementare constând în interzicerea drepturilor civile prev.de art.64 lit.a,b și c cod penal anterior aplicate inculpaților de prima instanță cât și dispozițiile sentinței apelate referitoare la confiscarea sumelor de bani și la menținerea măsurilor asigurătorii constând în înființarea popririi asupra sumelor de bani aparținând inculpaților precum și sechestrul imobiliar instituit pe imobilul din ...

Se vor înlătura de asemenea din sentința apelată dispozițiile privind obligarea inculpaților la plata cheltuielilor judiciare către stat care vor rămâne în sarcina acestuia urmând a se dispune plata sumelor de câte 150 lei reprezentând onorarii apărătorii oficiu pentru inculpați - pentru inculpatul Blendea Mugurel Valentin-400 lei - la prima instanță din fondul Ministerului Justiției în contul Baroului de Avocați Prahova.

Vor fi menținute în rest dispozițiile sentinței apelate.

Pentru motivele expuse, în baza art.421 pct.1 lit.b cod pr.pen., Curtea va respinge ca fiind nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă I.CC.J-Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Ploiești împotriva aceleiași sentințe.

Toate cheltuielile judiciare avansate de stat cu soluționarea apelurilor de față vor rămâne în sarcina acestuia conform art.275 alin.3 cod pr.pen., iar suma de 300 lei reprezentând onorariul pentru apărătorul desemnat din oficiu apelantului-inculpat Neagoe Viorel-Gigi va fi avansată din fondul Ministerului Justiției în contul baroului de Avocați Prahova, așa cum s-a dispus prin încheierea de înlăturare a omisiunii vădite din 3 aprilie 2015 a acestei curți de apel.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

În baza art.421 pct.2 lit.a cod pr.pen., admite apelurile declarate de inculpații: Iștvan Ion, Tomescu Georgeta, Pascu Dan, Luca Georgeta, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valentin, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Cîrjă (fostă Toma) Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismîș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin împotriva sentinței penale nr.49 pronunțată la 28 martie 2011 a Tribunalului Buzău pe care o desființează în parte și rejudecând:

Descontopește pedepsele rezultante de câte 4 ani închisoare și pedepsele complementare de câte 2 ani interzicerea drepturilor prev.de art.64 lit.a, b și c (cu excepția dreptului de alege) cod penal anterior aplicate inculpaților: Iștvan Ion, Tomescu Georgeta și Luca Georgeta în pedepsele componente de câte 4 ani închisoare pentru infracțiunea de luare de mită în formă continuată prev.și ped.de art.254 alin.1 și 2 cod penal anterior rap.la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 cod penal anterior și de câte 6 luni închisoare pentru infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev.de art.256 cod penal anterior

rap. la art.6 și 7 alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 cod penal anterior, pedepse pe care le repune în individualitatea lor.

În aplicarea art.5 cod penal, constată că legea penală mai favorabilă tuturor inculpaților este codul penal anterior.

În baza art.17 alin.2 rap. la art.16 lit.alin.1 lit.c. și art.396 alin.5 cod pr.pen. achită pe inculpații Iștvan Ion, Tomescu Georgeta și Luca Georgeta pentru comiterea infracțiunilor de: luare de mită în formă continuată prev.și ped.de art.254 alin.1 și 2 cod penal anterior rap. la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 cod penal anterior și pentru infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev.de art.256 cod penal anterior rap. la art.6 și 7 alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 cod penal anterior iar pe inculpații Pascu Dan, Grecu Dan, Tudorache Marian, Iliesi Cristian Valentin, Mocanu Mircea, Neagoe Viorel Gigi, Ghetu Maricica, Ilie Gelu, Cîrjă(fostă Toma) Marilena, Iancu Gabriel, Țigău Mariana, Pismiș (fostă Tătaru) Niculina, Zgorcea Lucian, Covrescu Liliana Carmen, Micu Marian, Pădurean Tudora și Blendea Mugurel Valentin pentru comiterea infracțiunilor de: luare de mită în formă continuată prev.și ped.de art.254 alin.1 și 2 cod penal anterior rap. la art.6 și art.7 alin.1 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 cod penal anterior.

Înlătură pedepsele accesorii și complementare constând în interzicerea drepturilor civile prev.de art.64 lit.a,b și c cod penal anterior aplicate inculpaților.

Înlătură dispozițiile sentinței apelate referitoare la confiscarea sumelor de bani și la menținerea măsurilor asigurătorii constând în înființarea popririi asupra sumelor de bani aparținând inculpaților precum și sechestrul imobiliar instituit pe imobilul din București, str.Viorele nr.4 bl.22, et.5, ap.94 sector 4 .

Înlătură de asemenea din sentința apelată dispozițiile privind obligarea inculpaților la plata cheltuielilor judiciare către stat care vor rămâne în sarcina acestuia.

Dispune plata sumelor de câte 150 lei reprezentând onorarii apărătorii oficiu pentru inculpați - pentru inculpatul Blendea Mugurel Valentin-400 lei - la prima instanță din fondul Ministerului Justiției în contul Baroului de Avocați Prahova.

Mentine în rest dispozițiile sentinței apelate.

În baza art.421 pct.1 lit.b cod pr.pen., respinge ca nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă I.CC.J-Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Ploiești împotriva aceleiași sentințe.

Toate cheltuielile judiciare avansate de stat cu soluționarea apelurilor de față rămân în sarcina acestuia.

- Dispune plata sumei de 400 lei reprezentând onorariul apărătorului desemnat din oficiu pentru apelantul-inculpat Neagoe Viorel Gigi din fondul Ministerului Justiției în contul Baroului de Avocați Prahova

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 martie 2015.

Președinte
(...)

Judecător
(...)

Proces-verbal
Pentru d-nul judecător, pensionat

Grefier
(...)

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO